

Genomförande av FN:s vapenprotokoll

Sammanfattning

Utskottet behandlar regeringens proposition 2010/11:72 Genomförande av FN:s vapenprotokoll.

I propositionen föreslår regeringen att riksdagen godkänner FN:s vapenprotokoll, som är ett tilläggsprotokoll till FN:s konvention om gränsöverskridande organiserad brottslighet. Propositionen innehåller även förslag till vissa ändringar i vapenlagstiftningen som föranleds av vapenprotokollet. Vidare föreslår regeringen vissa lagändringar med anledning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/51/EG av den 21 maj 2008 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen (ändringsdirektivet).

Den mest ingripande förändringen i regeringens lagförslag gäller krav på märkning av skjutvapen, vapendelar och förpackningar med ammunition. Förslagen innebär i korthet att skjutvapen, vapendelar och förpackningar med ammunition ska märkas vid tillverkningen på ett närmare angivet sätt. Även vapen och vapendelar som förs in i Sverige ska förses med märkning. Den som bryter mot dessa bestämmelser ska kunna dömas till ansvar. Detsamma gäller den som förfalskar eller olovligen utplånar, avlägsnar eller ändrar angiven märkning. Det föreslås även att skjutvapen och vapendelar som har varit föremål för sådana brott ska kunna förverkas.

Lagförslagen föreslås träda i kraft den 1 juli 2011.

I betänkandet behandlas också en motion från den allmänna motionstiden 2010.

Utskottet föreslår att riksdagen antar regeringens lagförslag och avslår motionen. I betänkandet finns en reservation (S, MP, V).

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning	4
Propositionens huvudsakliga innehåll	4
Utskottets överväganden	6
Godkännande av FN:s vapenprotokoll	6
Regeringens lagförslag	8
Handlingsplan mot lätta vapen med ett genusperspektiv	11
Reservation	13
Handlingsplan mot lätta vapen med ett genusperspektiv, punkt 3 (S, MP, V)	13
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	14
Propositionen	14
Motion från allmänna motionstiden hösten 2010	14
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	15
<i>Bilaga 3</i>	
FN:s vapenprotokoll	22
<i>Bilaga 4</i>	
Vapendirektivet	34
<i>Bilaga 5</i>	
Ändringsdirektivet	47

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Godkännande av FN:s vapenprotokoll

Riksdagen godkänner tilläggsprotokollet mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition till Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet. Därmed bifaller riksdagen proposition 2010/11:72 punkt 1.

2. Regeringens lagförslag

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (1992:1300) om krigsmateriel,
 2. lag om ändring i vapenlagen (1996:67), med den ändringen att kommatecknet i 2 a kap. 7 § första meningen ska utgå,
 3. lag om ändring i lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen.
- Därmed bifaller riksdagen proposition 2010/11:72 punkt 2.

3. Handlingsplan mot lätta vapen med ett genusperspektiv

Riksdagen avslår motion 2010/11:Ju241.

Reservation (S, MP, V)

Stockholm den 29 mars 2011

På justitieutskottets vägnar

Kerstin Haglö

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Kerstin Haglö (S), Johan Linander (C), Krister Hammarbergh (M), Ewa Thalén Finné (M), Christer Adelsbo (S), Helena Bouveng (M), Elin Lundgren (S), Johan Pehrson (FP), Anna Wallén (S), Arhe Hamednaca (S), Patrick Reslow (M), Caroline Szyber (KD), Kent Ekeröth (SD), Lena Olsson (V), Carl-Oskar Bohlin (M), Mattias Jonsson (S) och Agneta Börjesson (MP).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I maj 2001 antog FN protokollet mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition, det s.k. vapenprotokollet. Vapenprotokollet är ett tilläggsprotokoll till FN:s konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet. Protokollets huvudsakliga syfte är att främja, underlätta och förstärka samarbetet mellan staterna för att förebygga, bekämpa och eliminera olaglig tillverkning och handel med skjutvapen m.m. Både Sverige och EU har undertecknat vapenprotokollet men ännu inte tillträtt det.

Inom EU finns bestämmelser om kontroll av vapen i rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen (vapendirektivet). I maj 2008 antogs ett nytt direktiv, Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/51/EG om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen (ändringsdirektivet). Syftet med ändringsdirektivet är dels att anpassa vapendirektivet till bestämmelserna i FN:s vapenprotokoll, dels att förbättra vapendirektivet med anledning av bl.a. vissa problem som påtalats i kommissionens rapport till Europaparlamentet och rådet av den 15 december 2000 om genomförande av vapendirektivet. Ändringsdirektivet skulle ha varit genomfört senast den 28 juli 2010.

Regeringens förslag grundas på departementspromemorian Genomförande av FN:s vapenprotokoll m.m. (Ds 2009:22) och remissbehandlingen av den. Remissyttrandena finns tillgängliga i Justitiedepartementet (dnr Ju2009/5706/L4).

Lagförslaget har granskats av Lagrådet. Regeringen har i allt väsentligt följt Lagrådets synpunkter.

Regeringens förslag till riksdagsbeslut finns i bilaga 1. Regeringens lagförslag finns i bilaga 2. Vapenprotokollet finns i bilaga 3. Vapendirektivet och ändringsdirektivet finns i bilagorna 4 och 5.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslår regeringen att riksdagen godkänner FN:s vapenprotokoll. Propositionen innehåller även förslag till vissa ändringar i vapenlagstiftningen som föranleds av vapenprotokollet. Vidare föreslår regeringen vissa lagändringar med anledning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/51/EG av den 21 maj 2008 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen (ändringsdirektivet).

Den mest ingripande förändringen i regeringens lagförslag gäller krav på märkning av skjutvapen, vapendelar och förpackningar med ammunition. Förslagen innebär i korthet att skjutvapen, vapendelar och förpackningar med ammunition ska märkas vid tillverkningen på ett närmare angivet sätt. Även vapen och vapendelar som förs in i Sverige ska föras med märkning. Den som bryter mot dessa bestämmelser ska kunna dömas till ansvar. Detsamma gäller den som förfalskar eller olovligen utplånar, avlägsnar eller ändrar angiven märkning. Det föreslås även att skjutvapen och vapendelar som har varit föremål för sådana brott ska kunna förverkas.

Lagförslagen föreslås träda i kraft den 1 juli 2011.

Utskottets överväganden

Godkännande av FN:s vapenprotokoll

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen godkänner FN:s vapenprotokoll.

FN:s vapenprotokoll

I november 2000 antog FN:s generalförsamling, genom resolution 55/25, konventionen mot gränsöverskridande organiserad brottslighet och två tilläggsprotokoll, ett om människohandel och ett om människosmuggling. I maj 2001 antog generalförsamlingen vapenprotokollet som är konventionens tredje tilläggsprotokoll (resolution 55/255). Konventionen och de tre tilläggsprotokollen har trätt i kraft.

Sverige har undertecknat och tillträtt konventionen mot gränsöverskridande organiserad brottslighet och tilläggsprotokollen om människohandel och människosmuggling. Såväl Sverige som EU har undertecknat vapenprotokollet men ännu inte tillträtt det.

Vapenprotokollet kompletterar FN:s konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet och ska tolkas tillsammans med konventionen. Protokollets syfte är att främja, underlätta och förstärka samarbetet mellan parterna för att förebygga, bekämpa och eliminera olaglig tillverkning av och handel med vapen. Tillämpningsområdet för protokollet är förebyggande av olaglig tillverkning av och handel med vapen samt utredning och lagföring av brott när de är gränsöverskridande till sin natur och en organiserad brottslig sammanslutning är delaktig.

I syfte att underlätta identifiering och spårning av vapen innehåller protokollet bestämmelser om märkning av skjutvapen och ammunition vid tillverkning samt av skjutvapen vid införsel. Staterna ska också se till att det vid överlåtelse av ett skjutvapen från ett statligt lager till varaktig civil användning finns en lämplig unik märkning som gör att alla parter kan identifiera det överlåtande landet. Staterna åtar sig vidare i protokollet bl.a. att kriminalisera vissa uppräknade gärningar, om de begås uppsåtligt.

Propositionen

FN:s generalförsamling inledde arbetet med konventionen mot gränsöverskridande organiserad brottslighet och de tre tilläggsprotokollen för mer än tio år sedan. Enligt regeringen har det under denna period blivit allt tydligare att internationellt samarbete är en nödvändig förutsättning för att bekämpa den organiserade brottsligheten.

Regeringen framhåller att illegal spridning av vapen i allt större utsträckning har blivit ett inslag i organiserad brottslighet och terrorism. Illegala vapen förvärrar väpnade konflikter och orsakar onödigt mänskligt lidande samt bidrar till allvarliga kränkningar av mänskliga rättigheter och internationell humanitär rätt. Regeringen anför vidare att förekomsten av illegala vapen motverkar en hållbar samhällsutveckling i krisområden, vilket blir tydligt i områden som varit drabbade av väpnade konflikter. De flesta sådana områden är också källor för olaglig vapenhandel. Som exempel nämner regeringen Balkanområdet. Regeringen pekar också på att det förekommer vapenförmedling från organiserade brottsliga sammanslutningar till terroristorganisationer. Om inga åtgärder vidtas för att begränsa den illegala vapenhanteringen, kan det enligt regeringen förväntas att den, och den därmed sammanhängande brottsligheten, blir än mer utbredd. För att vända en sådan utveckling krävs ett effektivt internationellt samarbete med förebyggande åtgärder. Enligt regeringen kan vapenprotokollet utgöra en gemensam plattform för ett sådant samarbete mellan länder och få stor betydelse för kampen mot spridningen av illegala vapen.

Sverige har avstått från att tillträda protokollet i avvaktan på resultatet av förhandlingarna inom EU om vilka ändringar i vapendirektivet som vapenprotokollet föranleder. Eftersom arbetet med ändringarna i vapendirektivet nu är avslutade anser regeringen att det inte längre finns skäl för Sverige att vänta med att tillträda protokollet. Regeringen anser därför att Sverige ska tillträda FN:s vapenprotokoll.

Utskottets ställningstagande

Utskottet instämmer i regeringens bedömning att åtgärder måste vidtas för att bekämpa den illegala vapenhanteringen. Detta förutsätter ett effektivt internationellt samarbete. I likhet med regeringen anser utskottet att vapenprotokollet kan utgöra en gemensam plattform för ett sådant samarbete. Utskottets förhoppning är att protokollet får stor betydelse för kampen mot spridningen av illegala vapen och därmed också för kampen mot den gränsöverskridande organiserade brottsligheten.

Sammanfattningsvis välkomnar utskottet regeringens förslag och föreslår att riksdagen godkänner FN:s vapenprotokoll.

Regeringens lagförslag

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens förslag till lagändringar för genomförandet av FN:s vapenprotokoll och ändringsdirektivet.

Lagändringarna innebär bl.a. att det införs krav på märkning av vapen och vapendelar vid tillverkning och införsel.

Vidare införs straffbestämmelser som innebär att den som uppsåtligen bryter mot bestämmelserna om märkning döms till böter eller fängelse högst ett år.

FN:s vapenprotokoll

Som framgår ovan kompletterar vapenprotokollet FN:s konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet och ska tolkas tillsammans med konventionen. Brott som anges i vapenprotokollet ska betraktas som brott enligt konventionen.

Vapenprotokollets syfte är att främja, underlätta och förstärka samarbetet mellan parterna för att förebygga, bekämpa och eliminera olaglig tillverkning av och handel med vapen. Tillämpningsområdet för protokollet är förebyggande av olaglig tillverkning av och handel med vapen samt utredning och lagföring av brott när de är gränsöverskridande till sin natur och en organiserad brottslig sammanslutning är delaktig.

I syfte att underlätta identifiering och spårning av vapen innehåller protokollet bestämmelser om märkning av skjutvapen och ammunition vid tillverkning samt av skjutvapen vid införsel.

Protokollet ålägger staterna att kriminalisera vissa uppräknade gärningar, om de begås uppsåtligen. Protokollet innehåller också bestämmelser om förverkande, beslag och bortskaffande.

Vidare innehåller protokollet vissa bestämmelser om registrering av uppgifter om skjutvapen, vapendelar och ammunition som är nödvändiga för spårning och identifiering av skjutvapen samt för att förebygga och upptäcka olaglig tillverkning eller handel. Protokollet innehåller också krav på att staterna upprättar eller behåller ett effektivt system för licensiering eller tillståndsgivning för export, import och transit.

Protokollet innehåller även bestämmelser om utbyte av information och annat samarbete samt bestämmelser om vapenmäklare och vapenmäklarverksamhet.

Vapenprotokollet i dess helhet finns i bilaga 3.

Vapendirektivet och ändringsdirektivet

Den 18 juni 1991 antog EU:s ministerråd direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen, vapendirektivet (EGT L 256, 13.9.1991, s. 51, Celex 391L0477). Direktivet, som trädde i kraft den

1 januari 1993, innehåller bestämmelser om en delvis harmonisering av lagstiftningen om skjutvapen och om förutsättningar för förflyttning av vapen inom EU.

Vapendirektivet är ett s.k. minimidirektiv och anger de lägsta krav som medlemsstaternas lagstiftning ska uppfylla. Staterna tillåts alltså att ha en högre skyddsnivå. Den speciella procedur med europeiska skjutvapenpass som avser jägare och tävlingsskyttar ska dock alltid kunna tillämpas med begränsningar som är närmare angivna i direktivet.

Den svenska vapenlagstiftningen är anpassad till vapendirektivet (prop. 1995/96:52 En ny vapenlag och bet. 1995/96:JuU12).

I maj 2008 antogs Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/51/EG om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen, ändringsdirektivet (EUT L 179, 8.7.2008, s. 5, Celex 308L0051). Ändringsdirektivet skulle ha varit genomfört senast den 28 juli 2010.

Syftet med ändringsdirektivet är att dels anpassa vapendirektivet till bestämmelserna i FN:s vapenprotokoll för att möjliggöra gemenskapernas anslutning till protokollet, dels vidta förbättringar av vapendirektivet med anledning av bl.a. vissa problem som påtalades i kommissionens rapport till Europaparlamentet och rådet av den 15 december 2000 om genomförandet av vapendirektivet.

Bestämmelsen om medlemsstaternas sanktionssystem för överträdelser har ändrats genom ändringsdirektivet. Medlemsstaterna ska fastställa ett sanktionssystem för överträdelser av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med direktivet och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa sanktioner tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Vidare innehåller ändringsdirektivet bl.a. nya bestämmelser om kommissionens rapporteringsskyldighet till Europaparlamentet och rådet med anledning av direktivet.

Medlemsstaterna skulle senast den 28 juli 2010 ha satt i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa ändringsdirektivet.

Vapendirektivet och ändringsdirektivet i dess helhet finns i bilagorna 4 och 5.

Propositionen

Allmänt

Såväl vapenprotokollet som vapendirektivet och ändringsdirektivet anger de lägsta krav som staterna ska uppfylla. Det är alltså tillåtet för staterna att ha en högre skyddsnivå i sin nationella vapenlagstiftning.

I propositionen anför regeringen att svensk vapenlagstiftning kan sägas vara restriktiv och hålla en internationellt sett hög skyddsnivå. Regeringens utgångspunkt är att den nivån ska behållas.

Regeringen har funnit att svensk vapenlagstiftning till stora delar väl uppfyller protokollets och direktivens krav. Vissa bestämmelser saknar dock motsvarighet i svensk rätt, och regeringen föreslår därför ett antal lagändringar.

Märkning av skjutvapen och ammunition

I propositionen föreslås bl.a. att mantel till skjutvapen ska jämsättas med skjutvapen vid tillämpningen av vapenlagen.

Den mest ingripande förändringen i regeringens lagförslag gäller emellertid krav på märkning av skjutvapen och ammunition. För att uppfylla vapenprotokollets och ändringsdirektivets krav i detta hänseende föreslår regeringen att det i svensk rätt införs ett krav på märkning av skjutvapen och vapendelar vid tillverkningen. Märkningen ska vara unik och innehålla tillverkarens namn, landet eller platsen för tillverkningen, serienumret och tillverkningsåret. Den ska placeras på de olika delar av vapnet som är nödvändiga för dess funktion, dvs. på vapnets slutstycke eller trumma, på dess eldrör eller pipa samt på dess stomme, låda och mantel.

Vidare föreslår regeringen att den som tillverkar ammunition till ett märkningspliktigt vapen ska åläggas att märka varje förpackning med komplett ammunition med uppgift om ammunitionstyp, kaliber och varupartiets identifikationsnummer samt tillverkarens namn. Kravet på märkning ska dock inte gälla handladdad ammunition för eget bruk för den som enligt vapenlagen är berättigad att inneha jakt- eller sportskyttevapen.

När ett märkningspliktigt vapen överläts från staten till annan för permanent civilt bruk ska den myndighet som överlåter vapnet se till att det har en unik märkning som gör det möjligt att utläsa att överlåtelsen har skett från en svensk myndighet.

Vidare föreslår regeringen att den som för in märkningspliktiga skjutvapen, vapendelar eller obrukbara vapen till Sverige ska åläggas att inom en månad efter införseln se till att vapnet eller vapendelen har en unik märkning med identifikationsnummer eller annan uppgift som möjliggör identifikation. Någon motsvarande skyldighet vid införsel av ammunition föreslås inte.

Straffrättsliga frågor

Som redan framgått kräver vapenprotokollet att vissa gärningar kriminaliseras om de begås med uppsåt. Ändringsdirektivet kräver att staterna fastställer ett sanktionssystem för överträdelser av de nationella bestämmelser som meddelas enligt direktivet.

Svensk vapenlagstiftning och krigsmateriellagstiftning innehåller redan i dag vissa sanktioner och ingripandemöjligheter, såsom återkallelse av tillstånd. För att Sverige fullt ut ska leva upp till protokollets krav på kriminalisering och samverkan (bl.a. i form av utlämning för brott) föreslår regeringen vissa nya straffbestämmelser. Enligt förslaget ska det såle-

des bli straffbart att uppsåtligen bryta mot bestämmelserna om märkning vid tillverkning eller vid införsel. Påföljden för dessa gärningar föreslås bli böter eller fängelse högst ett år.

Utskottets ställningstagande

Som regeringen framhåller är svensk vapenlagstiftning restriktiv och den håller en internationellt sett hög skyddsnivå. Utskottet delar regeringens uppfattning att den nivån ska behållas. Regeringen har funnit att svensk vapenlagstiftning till stora delar uppfyller de krav som uppställs i vapenprotokollet och ändringsdirektivet, men har lämnat förslag till vissa lagändringar som framför allt handlar om märkning av vapen.

Regeringens lagförslag har inte lett till några motionsyrkanden eller andra invändningar under utskottsbehandlingen. Enligt utskottet framstår lagförslagen som väl avvägda och utskottet föreslår att riksdagen, med en smärre redaktionell ändring, antar dessa.

Handlingsplan mot lätta vapen med ett genusperspektiv

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår en motion om en nationell handlingsplan mot lätta vapen med ett genusperspektiv.

Jämför reservation (S, MP, V).

Motionen

I motion Ju241 (FP) yrkas att Sverige ska ta fram en nationell handlingsplan med genusperspektiv för kampen mot små och lätta vapen.

Bakgrund

Med små och lätta vapen (Small Arms Light Weapon, SALW) avses i princip handeldvapen som bärs och avfyras av en person. Begreppet omfattar också lätta vapen som är avsedda att bäras och användas av upp till tre personer. Exempel på den förra kategorin är pistoler och automatkarbiner, exempel på den senare är tunga kulsprutor, granatgevär och bärbara luftvärnsmissiler.

I budgetpropositionen (prop. 2010/11:1 utg.omr. 5 s. 12–13) framhåller regeringen, när det gäller små och lätta vapen, EU:s strategi från 2005 för bekämpning av olaglig ansamling och handel med sådana vapen. Regeringen anför vidare att rådet 2008 beslutade att en klausul om små och lätta vapen ska infogas i EU:s avtal med tredjeland framöver. Vidare anför

regeringen (s. 21) att Sverige ska fortsätta att verka för att FN:s handlingsprogram för att bekämpa illegal handel med lätta vapen från 2001 genomförs.

Det kan vidare nämnas att Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) har antagit ett dokument om lätta vapen. Dokumentet omfattar såväl normer som konkreta åtgärder. De deltagande staterna har gjort åtaganden som gäller bl.a. kontroll av produktion, försäljning och innehav av lätta vapen samt öppenhet kring handeln med lätta vapen.

Utrikesutskottet har tidigare behandlat motioner med önskemål om en nationell handlingsplan för små och lätta vapen. I betänkande 2007/08:UU7 (s. 17–21) anförde utrikesutskottet bl.a. att hotet från en okontrollerad spridning av små och lätta vapen måste tas på stort allvar och att insatser för att förhindra spridningen av sådana vapen är av stor vikt i det konfliktförebyggande och fredsbyggande arbetet. Utrikesutskottet välkomnade vidare att regeringen i internationella forum verkar pådrivande för åtgärder mot spridningen av små och lätta vapen. Den då aktuella motionen avstyrktes. Utrikesutskottet vidhöll denna sin uppfattning i betänkande 2008/09:UU11 (s. 52–55). Frågor om små och lätta vapen var föremål för behandling även i betänkande 2008/09:UU14 (s. 26–29). Då anförde utrikesutskottet bl.a. att Sverige verkar för att varje land ska inrätta och genomföra en ansvarsfull exportpolitik med heltäckande lagar och regler.

Justitieutskottet behandlade under våren 2009 ett motionsyrkande om att Sverige bör inrätta en nationell strategi för hantering av små och lätta vapen (bet. 2008/09:JuU22 s. 40–46). Utskottet avstyrkte yrkandet, bl.a. med hänvisning till då pågående utredningar om vapenlagstiftningen.

Utskottets ställningstagande

Handeldvapen och lätta vapen är de vapentyper som orsakar flest dödsoffer och mest lidande runt om i världen. Antalet dödsoffer för lätta vapen har av FN uppskattats till 500 000 personer per år. Kampen mot spridningen av små och lätta vapen är därför en angelägen uppgift. För att denna kamp ska bli framgångsrik krävs framför allt ett effektivt internationellt samarbete.

Som framgår ovan verkar Sverige redan i dag på flera sätt för att på internationell nivå bekämpa den illegala vapenhanteringen och den brottslighet som följer med den. Enligt utskottet är FN:s vapenprotokoll, som Sverige nu tillträder, ett viktigt instrument i den kampen. Utskottet vill också särskilt lyfta fram regeringens arbete för att genomföra FN:s handlingsprogram mot illegal handel med små och lätta vapen från 2001. Däremot ser utskottet inte skäl för riksdagen att begära en sådan nationell handlingsplan som föreslås i motionen. Riksdagen bör avslå yrkandet.

Reservation

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

Handlingsplan mot lätta vapen med ett genusperspektiv, punkt 3 (S, MP, V)

av Kerstin Haglö (S), Christer Adelsbo (S), Elin Lundgren (S), Anna Wallén (S), Arhe Hamednaca (S), Lena Olsson (V), Mattias Jonsson (S) och Agneta Börjesson (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2010/11:Ju241.

Ställningstagande

Med hänsyn till det stora antalet dödsoffer och det stora lidande som de små och lätta vapnen orsakar kan dessa vapen med rätta kallas för massförstörelsevapen. Vapentyperna används bl.a. för att underlätta våldtäkter i konfliktområden, vilket leder till stor osäkerhet för kvinnor. De små och lätta vapnen kommer nästan uteslutande från industriländer. Trots detta är det främst utvecklingsländerna som har tagit problemet på allvar och tagit fram nationella handlingsplaner mot dessa vapen.

Sverige bör ta fram en nationell handlingsplan för hanteringen av små och lätta vapen. Handlingsplanen bör inkludera ett genusperspektiv så att kvinnors situation uppmärksammas.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2010/11:72 Genomförande av FN:s vapenprotokoll:

1. Riksdagen godkänner tilläggsprotokollet mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition till Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till
 1. lag om ändring i lagen (1992:1300) om krigsmateriel,
 2. lag om ändring i vapenlagen (1996:67),
 3. lag om ändring i lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen.

Motion från allmänna motionstiden hösten 2010

2010/11:Ju241 av Christer Winbäck (FP):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en nationell handlingsplan för kampen mot små och lätta vapen där ett genusperspektiv särskilt inkluderas så att kvinnors situation uppmärksammas.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:1300) om krigsmateriel

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1992:1300) om krigsmateriel² dels att 29 § ska ha följande lydelse, dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 1 b §, av följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse**1 b §*

I 2 a kap. vapenlagen (1996:67) finns bestämmelser om märkning av vapen och vapendelar vid tillverkning och införsel samt om märkning av förpackning med ammunition vid tillverkning.

29 §

Utbyte av brott som avses i 25 eller 26 § skall förklaras förverkat om det inte är uppenbart oskäligt.

Krigsmateriel som varit föremål för brott enligt 25 eller 26 § eller dess värde samt utbyte av sådant brott ska förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/51/EG av den 21 maj 2008 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen (EUT L 179, 8.7.2008, s. 5, Celex 308L.0051).

² Lagen omtryckt 1997:689.

2 Förslag till lag om ändring i vapenlagen (1996:67)

Häri genom föreskrivs¹ i fråga om vapenlagen (1996:67)
dels att 1 kap. 3 och 8 §§ samt 9 kap. 5 § ska ha följande lydelse,
dels att det i lagen ska införas ett nytt kapitel, 2 a kap., och en ny
paragraf, 9 kap. 1 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

3 §

Vad som sägs om skjutvapen gäller också

- a) anordningar som till verkan och ändamål är jämförliga med skjutvapen,
- b) obrukbara vapen som i brukbart skick skulle räknas som skjutvapen,
- c) start- och signalvapen som laddas med patroner,
- d) armborst,
- e) tårgasanordningar och andra till verkan och ändamål jämförliga anordningar,
- f) slutstycken, ljuddämpare, eldrör, pipor, stommar, lådor och trummor till skjutvapen, eller armborststommar med avfyrningsanordningar,
- g) anordningar som kan bäras i handen och är avsedda att med elektrisk ström bedöva människor eller tillfoga dem smärta, och
- h) anordningar som gör att skjutvapen kan användas med annan ammunition än de är avsedda för.

8 §²

I fråga om skjutvapen som innehas av staten gäller endast *bestämmelserna i 2 kap. 17–21 §§*. Lagen gäller inte ammunition som innehas av staten.

I fråga om skjutvapen som innehas av staten gäller endast 2 kap. 17–21 §§ *och 2 a kap. 5 §*. Lagen gäller inte ammunition som innehas av staten.

I fråga om skjutvapen och ammunition som tillverkas för staten gäller endast 2 a kap. 1–4 och 6 §§.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/51/EG av den 21 maj 2008 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen (EUT L 179, 8.7.2008, s. 5, Celex 308L0051).

² Senaste lydelse 1999:74.

2 a kap. Märkning

Vid tillverkning m.m.

1 §

Med tillverkning förstås i denna lag framställning av sådana vapen och vapendelar som anges i 2 och 3 §§. Med tillverkning förstås även sådan ändring eller ombyggnad av ett vapen som medför att det till funktions- eller verkningsgrad blir ett väsentligt annorlunda vapen.

2 §

Den som tillverkar ett skjutvapen som är avsett att skjuta ut hagel, kulor eller andra projektiler med hjälp av ett antändbart drivämne, ska förse vapnet med en unik märkning som omfattar tillverkarens namn, landet eller platsen för tillverkningen, serienummer och tillverkningsår, om tillverkningsåret inte framgår av serienumret. Detta gäller inte den som tillverkar ett skjutvapen av vapendelar som redan är märkta på föreskrivet sätt.

Märkningen ska vara placerad på skjutvapnets

1. slutstycke eller trumma,
2. eldrör eller pipa, och
3. stomme, låda och mantel.

3 §

Vad som anges i 2 § gäller också den som tillverkar ett obrukbart vapen, om vapnet i brukbart skick skulle utgöra ett sådant skjutvapen som omfattas av nämnda paragraf.

4 §

Den som tillverkar någon av de vapendelar som anges i 2 § andra stycket ska förse vapendelen med en unik märkning av det slag som föreskrivs i 2 § första stycket. Detta gäller dock inte om

tillverkaren ska infoga vapendelen i ett vapen som ska märkas vid tillverkningen.

5 §

När ett sådant vapen som anges i 2 eller 3 § överläts från staten till annan för permanent civilt bruk ska den myndighet som överläter vapnet se till att det har en unik märkning varav framgår att överlåtelsen har skett från en svensk myndighet.

Första stycket gäller inte vapen som staten har löst in enligt 7 kap.

6 §

Den som tillverkar ammunition till ett sådant skjutvapen som anges i 2 § ska märka varje förpackning med komplett ammunition med uppgift om ammunitionstyp, kaliber, varupartiets identifikationsnummer och tillverkarens namn.

Första stycket gäller inte ammunition som anges i 3 § 2 förordningen (1992:1303) om krigsmateriel.

Vid införsel

7 §

Den som för in vapen eller vapendelar som anges i 2 och 3 §§ till Sverige ska senast inom en månad efter införseln, se till att föremålet har en unik märkning med identifikationsnummer eller annan uppgift som gör det möjligt att identifiera det. Märkningen ska också visa att föremålet har förts in till Sverige och året för införseln.

Första stycket gäller inte den som tillfälligt, under högst tre månader från dagen för införseln, för in vapen eller vapendelar till Sverige för

1. användning vid jakt eller tävlingsskytte,

2. reparation, översyn, service eller värdering,
3. utställning eller mäsas,
4. resa genom landet, eller
5. användning av företrädare för en annan stats myndighet vid tillfällig tjänstgöring i landet.

9 kap.

1 a §

Till böter eller fängelse i högst ett år döms den som uppsåtligen bryter mot bestämmelserna om märkning i 2 a kap. 2–4 eller 7 §. Detsamma gäller den som uppsåtligen förfalskar eller utan lov utplånar, avlägsnar eller ändrar sådan märkning.

Ansvar för brott mot bestämmelserna om märkning i 2 a kap. 7 § ska inte dömas ut om gärningen är belagd med straff enligt 1 §.

5 §³

Ett vapen som har varit föremål för brott som avses i 1 § eller 2 § a *skall* förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt. Detsamma gäller ammunition som har varit föremål för brott som avses i 2 § d eller 2 § e. I stället för vapnet eller ammunitionen kan dess värde förklaras förverkat. Om ett vapen förklaras förverkat får även ammunition som hör till vapnet förklaras förverkad.

Utbyte av brott enligt denna lag *skall* förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt.

Ett vapen som har varit föremål för brott som avses i 1 §, 1 a § eller 2 § *första stycket* a ska förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt. Detsamma gäller ammunition som har varit föremål för brott som avses i 2 § *första stycket* d eller e. I stället för vapnet eller ammunitionen kan dess värde förklaras förverkat. Om ett vapen förklaras förverkat får även ammunition som hör till vapnet förklaras förverkad.

Vad som i första stycket föreskrivs om ett vapen ska också gälla en vapendel.

Utbyte av brott enligt denna lag *ska* förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

³ Senaste lydelse 2005:311.

2. Bestämmelserna i 2 a kap. 2–4 och 6 §§ tillämpas på tillverkning som avslutas efter ikraftträdandet.

3. Den som vid ikraftträdandet innehar en mantel får inneha denna utan tillstånd till utgången av december 2011 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts före sistnämnda tidpunkt, till dess att slutligt beslut i tillståndsfrågan har vunnit laga kraft.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen

Härigenom föreskrivs¹ att 18 § lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Tullverket har rätt att göra kontrollbesök och revisioner hos den som för ut sådana varor som nämns i 3 § 1 och 7. *Vad som sägs i 6 kap. 25–38 §§ tullagen (2000:1281) om revision m.m. gäller därvid, liksom bestämmelsen i 10 kap. 4 § samma lag om vite.*

18 §²

Tullverket har rätt att göra kontrollbesök och revisioner hos den som för ut sådana varor som nämns i 3 § 1, 3 och 7 *samt hos den som för in sådana varor som nämns i 3 § 3. Vid sådana kontrollbesök och revisioner tillämpas 6 kap. 25–38 §§ och 10 kap. 4 § tullagen (2000:1281).*

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/51/EG av den 21 maj 2008 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen (EUT L 179, 8.7.2008, s. 5, Celex 308L0051).

² Senaste lydelse 2003:811.

BILAGA 3

FN:s vapenprotokoll

Förenta nationernas resolution 55/255, antagen den 31 maj 2001 av generalförsamlingen, tilläggsprotokoll mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, deras delar och komponenter och ammunition till Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet

Förenta nationerna

A/RES/55/255

Generalförsamlingen

Distribution: Allmän

8 juni 2001

Femtiofemte sessionen

Punkt på dagordningen: 105

Resolution antagen av generalförsamlingen*[utan hänvisning till ett huvudutskott (A/55/383/Add.2)]*

55/255. Tilläggsprotokoll mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition till Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet

Generalförsamlingen,

som erinrar om sin resolution 53/111 av den 9 december 1998, genom vilken generalförsamlingen beslutade att upprätta en särskild mellanstatlig kommitté med uppgift att förutsättningslöst utarbeta en heltäckande internationell konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet och diskutera utarbetandet, när så är lämpligt, av internationella instrument som syftar till att åtgärda handel med kvinnor och barn, bekämpa olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition samt illegal handel med och transport av migranter, även sjövägen,

som även erinrar om sin resolution 54/126 av den 17 december 1999, genom vilken generalförsamlingen begärde att den särskilda kommittén för utarbetandet av en konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet ska fortsätta sitt arbete, i enlighet med resolutionerna 53/111 och 53/114 av den 9 december 1998, och intensifiera detta arbete i syfte att fullborda det fram till 2000,

som vidare erinrar om sin resolution 55/25 av den 15 november 2000, genom vilken generalförsamlingen antog Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet, tilläggsprotokollet om förebyggande, bekämpande och bestraffande av handel med människor, särskilt kvinnor och barn, till Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet, och tilläggsprotokollet mot människosmuggling land-, luft- och sjövägen till Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet,

som på nytt bekräftar den naturliga rätten till individuellt eller kollektivt självförsvar såsom föreskrivs i artikel 51 i Förenta nationernas stadga, som innebär att stater också har rätt att förvärva vapen för att försvara sig, liksom alla människors rätt till självbestämmande, särskilt människor under ett kolonialt styre, annan form av främmande styre eller utländsk ockupation, samt vikten av att denna rättighet förverkligas på ett effektivt sätt,

1. *noterar* rapporten från den särskilda kommittén för utarbetandet av en konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet från dess tolfte session,¹ och lovordar den särskilda kommittén för dess arbete,
2. *antar* tilläggsprotokollet mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition till Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet, som bifogas denna resolution och lägger fram det för undertecknande vid Förenta nationernas högkvarter i New York,
3. *uppmannar* alla stater och regionala ekonomiska organisationer att underteckna och ratificera Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet och dess tilläggsprotokoll så snart som möjligt för att säkerställa ett skyndsamt ikraftträdande av konventionen och dess tilläggsprotokoll.

*101:a plenarmötet
31 maj 2001*

Bilaga

Tilläggsprotokoll mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition till Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet

Ingress

De stater som är parter i detta protokoll,

som känner till det trängande behovet av att förebygga, bekämpa och utrota den olagliga tillverkningen av och handel med skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition med anledning av att denna verksamhet inverkar negativt på säkerheten i varje stat, region och i hela världen, äventyrar människors välfärd, deras sociala och ekonomiska utveckling samt deras rätt att leva i fred,

som följaktligen är övertygade om nödvändigheten av att alla stater vidtar lämpliga åtgärder i detta syfte, däribland upprättar internationellt samarbete och andra åtgärder på regional och global nivå,

som påminner om generalförsamlingens resolution 53/111 av den 9 december 1998, genom vilken generalförsamlingen beslutade att upprätta en särskild mellanstatlig kommitté med uppgift att förutsättningslöst bereda en heltäckande internationell konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet och diskutera beredandet av bland annat ett internationellt instrument som syftar till att bekämpa olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition,

som beaktar principen om människors lika rättigheter och självbestämmande, såsom föreskrivs i Förenta nationernas stadga och deklARATIONEN om de internationella rättsprinciperna om vänskapliga relationer och samarbete mellan stater i enlighet med Förenta nationernas stadga,²

som är övertygande om att det kommer att vara fördelaktigt att komplettera Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet med ett internationellt instrument mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition för att förebygga och bekämpa dessa brott,

har kommit överens om följande:

I. Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Förhållande till Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet

1. Detta protokoll kompletterar Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet. Det ska tolkas tillsammans med konventionen.
2. Bestämmelserna i konventionen ska i tillämpliga delar gälla detta protokoll, såvida inget annat anges här.
3. Brott som anges i artikel 5 i detta protokoll ska betraktas som brott enligt konventionen.

Artikel 2

Syfte

Syftet med detta protokoll är att främja, underlätta och stärka samarbete mellan de stater som är parter i protokollet i syfte att förebygga, bekämpa och utrota den olagliga tillverkningen av och handel med skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition.

Artikel 3

Definitioner

I detta protokoll används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- (a) "skjutvapen" avser varje bärbart vapen med pipa som avfyrar, är avsett att avfyra eller lätt kan omvandlas till att avfyra ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne, med undantag av antika skjutvapen eller repliker av dessa. Antika skjutvapen och repliker av dessa ska definieras i enlighet med nationell lagstiftning. Antika skjutvapen ska dock inte under några omständigheter inbegripa skjutvapen tillverkade efter 1899.
- (b) "delar och komponenter" avser varje komponent eller ersättningskomponent som har utformats särskilt för ett skjutvapen och som är nödvändig för dess funktion, inbegripet en pipa, stomme eller låda, glidskena eller cylinder och ett slutstycke samt varje anordning som formgivits eller anpassats för att dämpa det ljud som uppkommer då ett skjutvapen avfyras.
- (c) "ammunition" avser alla patroner eller deras komponenter, inklusive patronhylsor, tändladdningar, drivladdningar, kulor och projektiler som används i skjutvapen, förutsatt

att dessa komponenter själva omfattas av krav på tillstånd i respektive fördragsslutande part.

- (d) "olaglig tillverkning" avser tillverkning eller sammansättning av skjutvapen, deras delar, komponenter eller ammunition
- (i) med hjälp av delar och komponenter som varit föremål för olaglig handel,
 - (ii) utan licens eller tillstånd från en behörig myndighet i den fördragsslutande parten där tillverkningen eller sammansättningen ägt rum, eller
 - (iii) utan att märka skjutvapnen vid tillverkningen, i enlighet med artikel 8 i detta protokoll.

Licens eller tillstånd att tillverka delar och komponenter ska beviljas i enlighet med nationell lagstiftning.

- (e) "olaglig handel" avser import, export, förvärv, försäljning, leverans, transport och överföring av skjutvapen, deras delar, komponenter eller ammunition från eller genom en fördragsslutande parts territorium eller via denna part till en annan part, om en av de berörda parterna inte tillåter detta i enlighet med bestämmelserna i detta protokoll eller om skjutvapnen inte är märkta i enlighet med artikel 8 i detta protokoll.
- (f) "spårning" avser en systematisk utredning av hur skjutvapen och i förekommande fall deras delar, komponenter och ammunition går från tillverkare till köpare, i syfte att hjälpa de fördragsslutande parternas behöriga myndigheter att upptäcka, utreda och analysera olaglig tillverkning och olaglig handel.

Artikel 4 *Tillämpningsområde*

1. Såvida inte annat anges ska detta protokoll tillämpas på förebyggande av olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition samt på utredning och lagföring av brott som anges i artikel 5 i detta protokoll, när brottet är gränsöverskridande till sin natur och en organiserad brottslig sammanslutning är delaktig.
2. Detta protokoll ska inte tillämpas på bilaterala statliga transaktioner eller statliga överföringar i sådana fall där protokollets tillämpning skulle påverka en statlig parts rätt att vidta åtgärder med hänsyn till den nationella säkerheten i överensstämmelse med Förenta nationernas stadga.

Artikel 5 *Kriminalisering*

1. Varje fördragsslutande part ska vidta de lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder som erfordras för att straffbelägga följande gärningar när de begås uppsåtligt:
 - (a) Olaglig tillverkning av skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition.

- (b) Olaglig handel med skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition.
 - (c) Förfalskning eller olaglig utplåning, avlägsnande eller ändring av den märkning (de märkningar) av skjutvapen som krävs enligt artikel 8 i detta protokoll.
2. Varje statlig part ska också vidta de lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder som erfordras för att straffbelägga följande gärningar:
- (a) Försök att begå eller att delta som medbrottsling i ett brott som anges i punkt 1 i denna artikel under de förutsättningar som följer av grundprinciperna i den fördragsslutande partens rättsordning.
 - (b) Organiserande eller ledande av, medhjälp eller bistånd till, främjande av eller råd för genomförande av ett brott som anges i punkt 1 i denna artikel.

Artikel 6
Förverkande, beslag och bortskaffande

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12 i konventionen ska de fördragsslutande parterna, i största möjliga utsträckning inom ramen för sina nationella lagar, vidta de åtgärder som kan krävas för att möjliggöra förverkande av skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition som har tillverkats eller handlats med olagligen.
2. De fördragsslutande parterna ska, inom ramen för sina nationella lagar, vidta de åtgärder som kan krävas för att förebygga att skjutvapen eller deras delar, komponenter och ammunition som tillverkats eller handlats med olagligen hamnar i händerna på obehöriga personer genom att beslagta och förstöra sådana skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition, såvida inte annan användning officiellt har tillåtits, förutsatt att skjutvapnen är försedda med märkning och användningsmetoderna för dessa skjutvapen och deras ammunition har registrerats.

II. Förebyggande

Artikel 7
Registrering

Varje fördragsslutande part ska, i minst tio år, säkerställa bevarandet av uppgifter om skjutvapen, och där så är lämpligt och fördelaktigt, om deras delar, komponenter och ammunition, som är nödvändiga för att spåra och identifiera sådana skjutvapen, och där så är lämpligt och fördelaktigt, deras delar, komponenter och ammunition, som har tillverkats eller handlats med olagligen samt för att förebygga och upptäcka denna verksamhet. Dessa uppgifter ska inbegripa

- (a) tillbörlig märkning enligt kraven i artikel 8 i detta protokoll,
- (b) vid sådana fall som inbegriper internationella transaktioner med skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition, utfärdandedatum och sista giltighetsdatum för tillämpliga licenser och tillstånd, exportland, importland, transitländer i förekommande fall, slutmottagare samt beskrivning av varorna och antal artiklar.

Artikel 8
Märkning av skjutvapen

1. I syfte att identifiera och spåra varje skjutvapen ska de fördragsslutande parterna
 - (a) vid tillverkningstillfället för varje skjutvapen, antingen kräva en unik märkning där tillverkarens namn, tillverkningsland eller -plats samt serienummer anges, eller bibehålla alternativa unika användarvänliga märkningar med enkla geometriska symboler i kombination med en numerisk och/eller alfanumerisk kod, som gör det möjligt för alla stater att på ett enkelt sätt identifiera tillverkningslandet,
 - (b) kräva en tillbörlig enkel märkning på varje importerat skjutvapen, som möjliggör identifiering av importland och, där så är möjligt, importår, och möjliggör för landets behöriga myndigheter att spåra skjutvapnet, samt en unik märkning, om skjutvapnet inte är försett med en sådan märkning; kraven i detta stycke ska inte tillämpas vid tillfällig import av skjutvapen som sker i bevisligt lagliga syften,
 - (c) vid tidpunkten för överföringen av ett skjutvapen från en statlig depå till permanent civilt bruk, se till att den tillbörliga unika märkningen gör det möjligt för alla fördragsslutande parter att identifiera det land från vilket överföringen har skett.
2. De fördragsslutande parterna ska uppmuntra industrin för tillverkning av skjutvapen att utveckla åtgärder mot avlägsnande eller ändring av märkning.

Artikel 9
Obrukbargörande av skjutvapen

En fördragsslutande part som inte medger att ett skjutvapen som gjorts obrukbart är ett skjutvapen i enlighet med sin nationella lag ska vidta de nödvändiga åtgärderna, däribland fastställandet av särskilda brott om så krävs, för att förebygga att obrukbara skjutvapen på olaglig väg åter görs brukbara, i överensstämmelse med följande allmänna principer om obrukbargörande:

- (a) Alla väsentliga delar av ett skjutvapen som gjort obrukbart ska göras varaktigt obrukbara och vara omöjliga att avlägsna, ersätta eller ändra på ett sätt som skulle möjliggöra att skjutvapnet åter blir brukbart på något sätt.
- (b) Åtgärder ska vidtas så att ingrepp för obrukbargörande kan kontrolleras, där så är lämpligt av en behörig myndighet, som ska se till att de ändringar av ett skjutvapen som genomförts gör det varaktigt obrukbart.
- (c) Den kontroll som en behörig myndighet utför ska inbegripa upprättandet av ett certifikat eller register som intygar att skjutvapnet gjorts obrukbart eller en inetsad märkning på skjutvapnet som är tydligt synbar och som fyller detta syfte.

*Artikel 10**Allmänna krav på system för licensiering eller tillståndsgivning för export, import och transit*

1. Varje fördragsslutande part ska upprätta eller behålla ett effektivt system för licensiering eller tillståndsgivning för export och import samt för åtgärder för internationell transit avseende överföring av skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition.
2. Innan en fördragsslutande part utfärdar exportlicenser eller exporttillstånd för transport av skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition, ska varje part kontrollera följande:
 - (a) Att importstaterna har utfärdat importlicenser eller importtillstånd.
 - (b) Att transitstaterna, utan att det påverkar tillämpningen av bilaterala eller multilaterala avtal eller överenskommelser som gynnar kustlösa stater, före transporten, åtminstone har meddelat skriftligen att de inte har några invändningar mot transiteringen.
3. Export- och importlicensen eller export- och importtillståndet med åtföljande handlingar ska åtminstone innehålla uppgifter om datum och ort för utfärdande, sista giltighetsdag, exportland, importland, slutmottagare, en beskrivning av skjutvapnen, deras delar, komponenter och ammunition samt antalet skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition, och, i de fall det handlar om en transit, transitländerna. De uppgifter som finns i importlicensen ska i förväg överlämnas till transitstaterna.
4. Den importerande fördragsslutande parten ska på begäran informera den exporterande fördragsslutande parten om mottagandet av den avsända transporten av skjutvapen, deras delar, komponenter eller ammunition.
5. Varje fördragsslutande part ska, inom ramen för tillgängliga medel, vidta sådana åtgärder som kan krävas för att se till att förfaranden för licensiering eller tillståndsgivning är säkra och att äktheten av dokumenten för licenser eller tillstånd kan kontrolleras eller bekräftas.
6. De fördragsslutande parterna kan anta förenklade förfaranden för tillfällig import, export och transit av skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition i bevisligt lagliga syften, såsom jakt, sportskjutning, utvärdering, utställningar eller reparationer.

*Artikel 11**Säkerhetsåtgärder och förebyggande åtgärder*

För att upptäcka, förebygga och förhindra stöld, förlust eller ändring av, samt olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition, ska varje fördragsslutande part vidta lämpliga åtgärder

- (a) som syftar till att garantera säkerhet när det gäller skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition vid tillverkning, import, export och transit genom dess territorium,
- (b) som syftar till att öka effektiviteten vid kontroll av import, export och transit, inbegripet, där så är lämpligt, gränskontroller, samt vid gränsöverskridande samarbete mellan polis och tull.

Artikel 12
Information

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 27 och 28 i konventionen ska de fördragsslutande parterna, på ett sätt som är förenligt med deras respektive rättsordning och förvaltningssystem, utbyta information om relevanta sakförhållanden såsom auktoriserade tillverkare, återförsäljare, importörer, exportörer och, där det är möjligt, transportörer av skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 27 och 28 i konventionen ska fördragsslutande parter, på ett sätt som är förenligt med deras respektive rättsordning och förvaltningssystem, utbyta relevanta uppgifter om ärenden såsom
 - (a) organiserade brottsliga sammanslutningar som är kända för att eller misstänkts delta i olaglig tillverkning av eller handel med skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition,
 - (b) metoder för att dölja olaglig tillverkning av eller handel med skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition samt metoder för att upptäcka dem,
 - (c) hjälpmedel och metoder, avsändningsplatser och destinationer samt vägar som vanligen används av organiserade brottsliga sammanslutningar som bedriver olaglig handel med skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition,
 - (d) erfarenhet i fråga om lagstiftning och praxis samt åtgärder för att förebygga, bekämpa och utrota den olagliga tillverkningen av och handeln med skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition.
3. De fördragsslutande parterna ska ge eller delge, vilketdera som är lämpligt, varandra relevanta vetenskapliga och tekniska uppgifter som är användbara för brottsbekämpande myndigheter i syfte att förbättra den ömsesidiga förmågan att förebygga, upptäcka och utreda olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition och i syfte att åtala de personer som är inblandade i denna olagliga verksamhet.
4. De fördragsslutande parterna ska samarbeta när det gäller att spåra skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition som kan ha tillverkats eller handlats med olagligen. Ett sådant samarbete ska omfatta tillhandahållandet av omedelbara svar på begäran om hjälp med att spåra sådana skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition, inom ramen för tillgängliga medel.
5. Under de förutsättningar som följer av grundprinciperna i varje fördragsslutande parts rättsordning eller av eventuella internationella avtal, ska parten säkerställa sekretessen hos och iakttagande av alla begränsningar när det gäller användning av den information som parten mottar från en annan part i enlighet med denna artikel, inbegripet rättsligt skyddade uppgifter som hänförs till handelstransaktioner, om den part som lämnar informationen kräver detta. Om denna sekretess inte kan tillgodoses ska den part som lämnat informationen underrättas innan denna delges.

*Artikel 13**Samarbete*

1. De fördragsslutande parterna ska samarbeta på bilateral, regional och internationell nivå för att förebygga, bekämpa och utrota den olagliga tillverkningen av och handeln med skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 18.13 i konventionen, ska varje fördragsslutande part utse ett nationellt organ eller en kontaktpunkt som ska fungera som en förbindelse mellan parten och de andra fördragsslutande parterna i frågor som gäller detta protokoll.
3. De fördragsslutande parterna ska söka stöd och samarbete med tillverkare, återförsäljare, importörer, exportörer, mäklare och affärsidkande transportörer av skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition för att förebygga och upptäcka den olagliga verksamhet som avses i punkt 1 i denna artikel.

*Artikel 14**Utbildning och tekniskt stöd*

De fördragsslutande parterna ska samarbeta med varandra och, när så är lämpligt, med berörda internationella organisationer, så att parterna på begäran kan få utbildning och tekniskt stöd för att förbättra sin förmåga att förebygga, bekämpa och utrota den olagliga tillverkningen av och handeln med skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition, inbegripet tekniskt, ekonomiskt och materiellt bistånd i de frågor som avses i artiklarna 29 och 30 i konventionen.

*Artikel 15**Vapenmäklare och vapenmäklarverksamhet*

1. I syfte att förebygga och bekämpa olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, deras delar, komponenter och ammunition, ska de fördragsslutande parter som inte ännu har inrättat ett system för reglering av vapenmäklarverksamhet överväga att göra det. Ett sådant system kan omfatta en eller flera av följande åtgärder:
 - (a) Krav på registrering av vapenmäklare som är verksamma på deras territorium.
 - (b) Krav på licens eller tillstånd för vapenmäklarverksamhet.
 - (c) Krav på att i export- och importlicenser eller -tillstånd, eller åtföljande handlingar, ange namn och ort för de vapenmäklare som är inblandade i transaktionen.
2. De fördragsslutande parter som har inrättat ett sådant system för auktorisation för vapenmäklarverksamhet som anges i punkt 1 i denna artikel uppmanas att inbegripa uppgifter om vapenmäklare och vapenmäklarverksamhet i sitt utbyte av information enligt artikel 12 i detta protokoll och föra register över vapenmäklare och vapenmäklarverksamhet i enlighet med artikel 7 i detta protokoll.

III. Slutbestämmelser

Artikel 16
Tvistlösning

1. De fördragsslutande parterna ska sträva efter att lösa tvister om tolkningen och tillämpningen av detta protokoll genom förhandlingar.
2. Tvister mellan två eller flera fördragsslutande parter om tolkningen eller tillämpningen av detta protokoll som inte kan lösas genom förhandlingar inom skälig tid ska, på begäran av någon av dem, hänskjutas till skiljeförfarande. Om dessa parter sex månader efter dagen för hänskjutandet till skiljeförfarande inte kan komma överens om hur skiljeförfarandet ska ske, får en av dem hänskjuta tvisten till Internationella domstolen i enlighet med dennas stadga.
3. Varje fördragsslutande part får, när den undertecknar, ratificerar, godtar, godkänner eller ansluter sig till detta protokoll, förklara att den inte anser sig vara bunden av punkt 2 i denna artikel. De övriga parterna ska inte vara bundna av punkt 2 i denna artikel gentemot en part som har gjort ett sådant förbehåll.
4. En fördragsslutande part som har gjort ett förbehåll i enlighet med punkt 3 i denna artikel kan när som helst häva detta genom ett meddelande till Förenta nationernas generalsekreterare.

Artikel 17
Undertecknande, ratifikation, godtagande, godkännande och anslutning

1. Detta protokoll ska stå öppet för undertecknande av alla stater vid Förenta nationernas högkvarter i New York från den trettonde dagen efter dagen för dess antagande av generalförsamlingen fram till den 12 december 2002.
2. Detta protokoll ska också stå öppet för undertecknande av regionala organisationer för ekonomisk integration, om minst en medlemsstat i en sådan organisation har undertecknat detta protokoll i enlighet med punkt 1 i denna artikel.
3. Detta protokoll ska ratificeras, godtas eller godkännas. Instrument avseende ratifikation, godkännande eller godtagande ska deponeras hos Förenta nationernas generalsekreterare. En regional organisation för ekonomisk integration får deponera sitt instrument avseende ratifikation, godkännande eller godtagande om minst en av dess medlemsstater har gjort detsamma. I sitt instrument avseende ratifikation, godkännande eller godtagande ska en sådan organisation förklara omfattningen av sin behörighet med avseende på frågor som täcks av detta protokoll. En sådan organisation ska också meddela depositarien om varje ändring av betydelse inom sitt behörighetsområde.
4. Detta protokoll ska stå öppet för anslutning av stater eller regionala organisationer för ekonomisk integration i vilka minst en medlemsstat är part i protokollet. Anslutningsinstrument ska deponeras hos Förenta nationernas generalsekreterare. Vid sin anslutning ska en regional organisation för ekonomisk integration förklara omfattningen av sin behörighet med avseende på frågor som täcks av protokollet. En sådan organisation ska också meddela depositarien om varje ändring av betydelse inom sitt behörighetsområde.

Artikel 18
Ikraftträdande

1. Detta protokoll träder i kraft den nittionde dagen efter dagen för deponering av det fjortonde instrumentet avseende ratifikation, godtagande eller anslutning, men det ska inte träda i kraft före konventionen. För det syfte som avses i denna punkt ska ett instrument som deponerats av en regional organisation för ekonomisk integration inte räknas utöver de instrument som deponerats av medlemsstaterna i en sådan organisation.
2. För varje stat eller regional organisation för ekonomisk integration som ratificerar, godtar, godkänner eller ansluter sig till detta protokoll efter det att det fjortonde instrumentet har deponerats ska protokollet träda i kraft den trettionde dagen efter dagen för ifrågavarande stats eller organisations deponering av motsvarande instrument eller den dag detta protokoll träder i kraft enligt punkt 1 i denna artikel, beroende på vilken händelse som inträffar senast.

Artikel 19
Ändringar

1. Fem år efter detta protokolls ikraftträdande får en stat som är part i protokollet inkomma med ändringsförslag till Förenta nationernas generalsekreterare, som ska delge det till de fördragsslutande parterna och konventionsstatskonferensen för prövning och antagande. När parterna i detta protokoll möts vid konventionsstatskonferensen ska de göra alla ansträngningar för att uppnå enhällighet om ändringar. Om alla ansträngningar för att uppnå enhällighet har varit förgäves och ingen enhällighet uppnåtts ska, som en sista utväg för att ändringen ska antas, krävas att den godtagits av en majoritet av två tredjedelar av de närvarande och röstande stater som är parter i detta protokoll vid partskonferensen.
2. Regionala organisationer för ekonomisk integration får i frågor som faller inom deras behörighet utöva sin rösträtt enligt denna artikel med det antal röster som är lika med antalet av dess medlemsstater som är parter i detta protokoll. Sådana organisationer får inte utöva sin rösträtt när dess medlemsstater utövar sin rösträtt och omvänt.
3. En ändring som antagits i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska ratificeras, godtas eller godkännas av de fördragsslutande parterna.
4. En ändring som antagits i enlighet med punkt 1 i denna artikel träder i kraft för en fördragsslutande part 90 dagar efter dagen för deponering hos Förenta nationernas generalsekreterare av ett instrument avseende ratifikation, godtagande eller godkännande av ändringen.
5. När en ändring träder i kraft ska den vara bindande för de fördragsslutande parter som har uttryckt sitt medgivande till att vara bundna av den. De övriga parterna ska fortsätta att vara bundna av bestämmelserna i detta protokoll och av tidigare ändringar som de har ratificerat, godtagit eller godkänt.

Artikel 20
Uppsägning

1. En fördragsslutande part kan säga upp detta protokoll genom ett skriftligt meddelande till Förenta nationernas generalsekreterare. Uppsägningen träder i kraft ett år efter den dag då generalsekreteraren mottog meddelandet.
2. En regional organisation för ekonomisk integration ska upphöra att vara part i detta protokoll när alla dess medlemsstater har upphört att vara parter i detsamma.

Artikel 21
Depositarie och språk

1. Förenta nationernas generalsekreterare är depositarie för detta protokoll.
2. Originalet till detta protokoll, vars arabiska, engelska, franska, kinesiska, ryska och spanska texter är lika giltiga, ska deponeras hos Förenta nationernas generalsekreterare.

Till bekräftelse härav har undertecknade befullmäktigade, därtill vederbörligen bemyndigade av sina respektive regeringar, undertecknat detta protokoll.

BILAGA 4

Vapendirektivet

Rådets direktiv av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen (91/477/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag¹,

i samarbete med Europaparlamentet²,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³,

och med beaktande av följande:

Enligt artikel 8a i fördraget skall den inre marknaden upprättas senast den 31 december 1992. Den inre marknaden omfattar ett område utan inre gränser med fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital, i enlighet med bestämmelserna i fördraget.

Europeiska rådet fastställde uttryckligen som mål vid mötet den 25 och 26 juni 1984 i Fontainebleau att avskaffa alla polis- och tullformaliteter vid gemenskapens inre gränser.

Ett fullständigt avskaffande av kontroll och formaliteter vid gemenskapens inre gränser förutsätter att vissa grundläggande villkor uppfylls. Kommissionen konstaterade i sin vitbok "Fullbordandet av den inre marknaden" att avskaffandet av personkontrollen och säkerhetskontrollen av transporterade föremål bland annat förutsätter en tillnärmning av vapenlagstiftningen.

Avskaffandet av kontrollen av vapeninnehav vid gemenskapens inre gränser kräver att effektiva regler införs som gör det möjligt att inom medlemsstaterna kontrollera förvärv och innehav samt överföring av skjutvapen till en annan medlemsstat. Systematiska kontroller vid gemenskapens inre gränser bör därför avskaffas.

Det ömsesidiga förtroende inom området för skydd av personers säkerhet, som dessa regler kommer att skapa mellan medlemsstaterna, blir större om reglerna har stöd av en delvis harmoniserad lagstiftning. Det kunde därför vara lämpligt att bestämma kategorier av skjutvapen som privatpersoner inte alls får förvärva eller inneha eller som de får inneha endast med särskilt tillstånd eller efter anmälan.

¹ EGT nr C 235, 1.9.1987, s.8 och EGT nr C 299, 28.11.198, s. 6.

² EGT nr C 231, 17.9.1990, s.69 och EGT nr C 158, 17.6.1991, s. 89.

³ EGT nr C 35, 8.2.1988, s.5.

Det bör i princip vara förbjudet att inneha vapen vid passage från en medlemsstat till en annan; ett undantag härifrån kan bara godtas om ett förfarande antas som gör det möjligt för medlemsstaterna att hålla sig underrättade om när ett skjutvapen förs in på deras territorium.

Smidigare regler bör dock antas för jakt och tävlingsskytte för att inte inskränka den fria rörligheten för personer mer än nödvändigt.

Direktivet berör inte medlemsstaternas rätt att vidta åtgärder för att förhindra illegal handel med vapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

Räckvidd

Artikel 1

1. Med *vapen och skjutvapen* menas i detta direktiv föremål som definieras i bilaga 1. Skjutvapen klassificeras och definieras i avsnitt II i bilaga 1.
2. Med *vapenhandlare* menas i detta direktiv varje fysisk eller juridisk person vars näringsverksamhet helt eller delvis utgörs av tillverkning, handel, byteshandel, uthyrning, reparation eller ombyggnad av skjutvapen.
3. Vid tillämpningen av detta direktiv skall en person betraktas som bosatt i det land som anges i adressen i någon handling som utvisar personens hemvist, såsom pass eller identitetskort som visas upp för myndigheterna i ett medlemsland eller för en vapenhandlare vid kontroll av innehav eller vid förvärv.
4. *Europeiska skjutvapenpasset* är en handling som på begäran utfärdas av en medlemsstats myndigheter för en person som legalt förvärvar och använder ett skjutvapen. Passet skall ha en giltighetstid av högst fem år. Giltighetstiden får förlängas. Om endast skjutvapen ur kategori D är införda i passet skall den högsta giltighetstiden vara tio år. Passet skall innehålla de upplysningar som finns i bilaga 2. Europeiska skjutvapenpasset är en personlig handling där det eller de skjutvapen förs in som passets innehavare äger och använder. Den som använder skjutvapnet skall alltid medföra passet. Förändringar i skjutvapeninnehavet eller i skjutvapnets egenskaper skall anges i passet, liksom förlust eller stöld av skjutvapnet.

Artikel 2

1. Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av nationella bestämmelser om rätten att bära vapen och om jakt och tävlingsskytte.

2. Detta direktiv skall inte tillämpas på förvärv och innehav av vapen och ammunition i enlighet med den nationella lagstiftningen av de väpnade styrkorna, polisen, offentliga myndigheter eller av samlare och institutioner som anlägger kulturella och historiska aspekter på vapen och som erkänts som sådana av den medlemsstat inom vars territorium de är verksamma. Det gäller inte heller för kommersiell överlåtelse av krigsvapen och ammunition till sådana vapen.

Artikel 3

Medlemsstaterna får i sin lagstiftning anta strängare bestämmelser än vad som föreskrivs i detta direktiv, med förbehåll för de rättigheter som ges personer bosatta i medlemsstaterna genom artikel 12.2.

KAPITEL 2

Harmonisering av lagstiftningen om skjutvapen

Artikel 4

Åtminstone när det gäller kategorierna A och B skall varje medlemsstat göra utövandet av verksamhet som vapenhandlare beroende av ett tillstånd som minst skall grundas på en kontroll av vapenhandlarens personliga och yrkesmässiga hederlighet. Om det rör sig om en juridisk person skall kontrollen avse företagsledaren. När det gäller kategorierna C och D skall varje medlemsstat, som inte gör utövandet av verksamheten som vapenhandlare beroende av ett tillstånd, kräva en anmälan av verksamheten.

Varje vapenhandlare skall föra ett register över de skjutvapen i kategorierna A, B och C som han tar emot eller lämnar ut, med uppgifter som möjliggör identifiering av vapnet, särskilt typ, märke, modell, kaliber och tillverkningsnummer samt namn och adress på leverantörer och förvärvare. Medlemsstaterna skall regelbundet kontrollera att vapenhandlarna respekterar denna skyldighet. Vapenhandlaren skall bevara registret i fem år, även efter det att verksamheten har upphört.

Artikel 5

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3 skall medlemsstaterna bara tillåta förvärv och innehav av skjutvapen tillhörande kategori B för personer som har giltiga skäl och som

- a) fyllt 18 år utom i fall av jakt eller tävlingsskytte,
- b) inte kan antas utgöra en fara för sig själv eller för allmän ordning och säkerhet.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3 skall medlemsstaterna bara tillåta personer som uppfyller kraven i första stycket a att inneha skjutvapen i kategorierna C och D.

Medlemsstaterna får återkalla tillståndet att inneha skjutvapen om något av villkoren i första stycket b inte längre är uppfyllt.

Medlemsstaterna får inte förbjuda personer bosatta inom deras territorier att inneha vapen som förvärvats i en annan medlemsstat, om de inte förbjuder förvärv av samma vapen inom sitt eget territorium.

Artikel 6

Medlemsländerna skall vidta alla lämpliga åtgärder för att förbjuda förvärv och innehav av skjutvapen och ammunition tillhörande kategori A. I särskilda fall får de behöriga myndigheterna bevilja tillstånd för sådana skjutvapen och sådan ammunition om det inte strider mot allmän ordning och säkerhet.

Artikel 7

1. Ett skjutvapen i kategori B får inte förvärvas inom en medlemsstats territorium utan den medlemsstats tillstånd.

Ett sådant tillstånd får inte ges till en person som är bosatt i en annan medlemsstat utan den senare statens föregående samtycke.

2. Ett skjutvapen i kategori B får inte innehas inom en medlemsstats territorium utan den medlemsstats tillstånd. Om innehavaren av vapnet är bosatt i en annan medlemsstat skall denna informeras.

3. Tillstånd att förvärva och tillstånd att inneha ett skjutvapen i kategori B får ges i ett gemensamt förvaltningsbeslut.

Artikel 8

1. Innehav av ett skjutvapen i kategori C är bara tillåtet om innehavaren har lämnat uppgift om detta till myndigheterna i den medlemsstat där vapnet innehas.

Medlemsstaterna skall föreskriva att alla skjutvapen i kategori C som för närvarande innehas inom deras territorier men som inte tidigare anmälts, skall anmälas senast ett år efter ikraftträdandet av den nationella lagstiftning som antas för att genomföra detta direktiv.

2. Varje säljare, vapenhandlare och privatperson skall informera myndigheterna i den medlemsstat där transaktionen äger rum om överlåtelse eller utlämnande av ett skjutvapen i kategori C med angivande av de uppgifter

som krävs för att vapnet och förvärvaren skall kunna identifieras. Om den som förvärvar ett sådant skjutvapen är bosatt i en annan medlemsstat skall denna informeras om förvärvet av såväl medlemsstaten där transaktionen ägde rum som av förvärvaren.

3. Om en medlemsstat förbjuder eller kräver tillstånd för förvärv och innehav av ett skjutvapen i kategori B, C eller D inom sitt territorium, skall den underrätta de andra medlemsstaterna om detta; dessa stater skall enligt artikel 12.2 föra in en uttrycklig anmärkning om detta förhållande i varje europeiskt skjutvapenpass som de utfärdar för ett sådant skjutvapen.

Artikel 9

1. Överlämnande av ett skjutvapen i kategori A, B och C till en person som inte är bosatt i den aktuella medlemsstaten skall tillåtas under förutsättning att bestämmelserna i artikel 6–8 iakttas, om

– förvärvaren fått tillstånd enligt artikel 11 att själv utföra överföringen till det land där han är bosatt,

– förvärvaren lämnar in en skriftlig anmälan där han intygar och motiverar sin avsikt att inneha skjutvapnet i den medlemsstat där förvärvet skett, förutsatt att han uppfyller medlemsstatens rättsliga villkor för innehavet.

2. Medlemsstaterna får tillåta tillfälliga överlämnanden av skjutvapen enligt närmare föreskrifter som de själva bestämmer.

Artikel 10

Bestämmelserna för förvärv och innehav av ammunition skall vara samma som de som gäller för innehav av de skjutvapen som ammunitionen är avsedd för.

KAPITEL 3

Formaliteter för förflyttning av vapen inom gemenskapen

Artikel 11

1. Skjutvapen får utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12 föras över från en medlemsstat till en annan endast i enlighet med bestämmelserna i följande stycken. Dessa bestämmelser skall också gälla för överföring av skjutvapen efter försäljning via postorder.

2. Om ett skjutvapen skall föras över till en annan medlemsstat, skall den berörda personen först lämna följande uppgifter till den medlemsstat där skjutvapnet finns:

- Namn och adress på den som säljer eller överlåter skjutvapnet och på den som köper eller förvärvar det eller i förekommande fall ägaren.
- Den adress som skjutvapnet skall transporteras till.
- Antalet skjutvapen som skall transporteras.
- Uppgifter som möjliggör identifiering av skjutvapnet samt en angivelse om att vapnet har kontrollerats i enlighet med konventionen av den 1 juli 1969 om ömsesidigt erkännande av kontrollmärkning av handeldvapen.
- Överföringssättet.
- Dag för avsändandet och beräknad ankomstdag.

Upplysningarna i de sista två strecksatserna behöver inte lämnas om överföringen sker mellan två vapenhandlare.

Medlemsstaten skall undersöka under vilka omständigheter överföringen skall ske, särskilt med tanke på säkerheten.

Om medlemsstaten tillåter en sådan överföring skall den utfärda ett tillstånd med alla de uppgifter som nämns i första stycket. Ett sådant tillstånd skall följa skjutvapnet till dess destinationsort; det skall visas upp på begäran av medlemsstaternas myndigheter.

3. Utom i fråga om krigsvapen, som enligt artikel 2.2 är undantagna från tillämpningsområdet för detta direktiv, får varje medlemsstat ge vapenhandlare rätt att utan föregående tillstånd enligt punkt 2 föra över vapen från sitt territorium till en vapenhandlare som är bosatt i en annan medlemsstat. För detta ändamål skall den utfärda ett tillstånd som gäller högst tre år och som när som helst kan dras in tillfälligt eller upphävas genom ett motiverat beslut. En handling som hänvisar till detta tillstånd skall följa skjutvapnet till destinationsorten; detta dokument skall visas upp på begäran av medlemsstaternas myndigheter.

Senast vid tidpunkten för överföringen skall vapenhandlaren lämna alla uppgifter som nämns i punkt 2 första stycket till myndigheterna i den medlemsstat från vilken överföringen skall äga rum.

4. Varje medlemsstat skall tillhandahålla de övriga medlemsstaterna en förteckning över vilka skjutvapen som inte utan medlemsstatens föregående samtycke får överföras till dess territorium.

Förteckningarna skall förmedlas till vapenhandlare som enligt förfarandet i punkt 3 medgivits rätt att föra över skjutvapen utan föregående tillstånd.

Artikel 12

1. Tillämpas inte förfarandet i artikel 11, skall innehav av skjutvapen under en resa genom två eller fler medlemsstater vara tillåtet endast om den berörda personen har fått tillstånd av var och en av dessa medlemsstater.

Medlemsstaterna får ge sådana tillstånd för en eller flera resor och för en maximitid om ett år, med möjlighet till förlängning. Sådana tillstånd skall föras in i det europeiska skjutvapenpass som den resande måste visa upp på begäran av medlemsstaternas myndigheter.

2. Utan hinder av punkt 1 får jägare i fråga om vapen i kategori C och D, samt tävlingsskyttar i fråga om vapen i kategori B, C och D, utan föregående tillstånd inneha ett eller flera skjutvapen under en resa genom två eller flera medlemsstater i syfte att utöva sina aktiviteter, förutsatt att de har ett europeiskt skjutvapenpass där vapnet eller vapnen är införda och förutsatt att de kan styrka skälet för resan, lämpligen genom uppvisande av en inbjudan.

Detta undantag skall dock inte gälla för resor till en medlemsstat som förbjuder förvärv och innehav av skjutvapnet i fråga eller som kräver ett tillstånd enligt artikel 8.3; detta förhållande skall i så fall uttryckligen anmärkas i Europeiska skjutvapenpasset.

I samband med den i artikel 17 omnämnda rapporten skall kommissionen i samråd med medlemsstaterna överväga effekterna av tillämpningen av andra stycket, särskilt beträffande dess inverkan på allmän ordning och säkerhet.

3. Genom avtal om ömsesidigt erkännande av nationella dokument får två eller flera medlemsstater införa ett smidigare system för resor med skjutvapen inom sina territorier än som föreskrivs i denna artikel.

Artikel 13

1. Varje medlemsstat skall lämna alla relevanta upplysningar den har tillgång till angående slutgiltiga överföringar av skjutvapen till den medlemsstat till vars territorium överföringen har skett.

2. De upplysningar som medlemsstaterna får genom förfarandena enligt artikel 11 om överföring av skjutvapen och enligt artikel 7.2 och artikel 8.2 om utlandsbosattas förvärv och innehav av skjutvapen, skall senast vid tidpunkten för den aktuella överföringen meddelas den medlemsstat som är destinationsland och, i förekommande fall, de medlemsstater som är transiteringsländer.

3. Medlemsstaterna skall senast den 1 januari 1993 upprätta nätverk för utbyte av upplysningar i syfte att tillämpa denna artikel. De skall

informera de andra medlemsstaterna och kommissionen om de nationella myndigheter som ansvarar för att lämna och ta emot upplysningar och för att tillämpa de formaliteter som avses i artikel 11.4.

Artikel 14

Medlemsstaterna skall anta alla bestämmelser som behövs för att förbjuda införsel till deras territorier av

- skjutvapen utom i de fall som anges i artiklarna 11 och 12 och förutsatt att de där föreskrivna villkoren uppfylls,
- andra vapen än skjutvapen, förutsatt att den ifrågavarande medlemsstatens nationella föreskrifter tillåter det.

KAPITEL 4

Slutbestämmelser

Artikel 15

1. Medlemsstaterna skall skärpa kontrollen av vapeninnehav vid gemenskapens yttre gränser. De skall särskilt övervaka att resande från tredje land som avser att resa vidare till en annan medlemsstat iakttar bestämmelserna i artikel 12.

2. Detta direktiv skall inte utesluta kontroller som utförs av medlemsstaterna eller transportföretaget i samband med ombordstigning i ett transportmedel.

3. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om hur kontrollerna i punkt 1 och 2 utförs. Kommissionen skall sammanställa dessa upplysningar och göra dem tillgängliga för alla medlemsstater.

4. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om sina nationella bestämmelser, däribland om ändringar som berör förvärv och innehav av vapen, om den nationella lagstiftningen är strängare än minimikraven. Kommissionen skall vidarebefordra sådana upplysningar till de andra medlemsstaterna.

Artikel 16

Medlemsstaterna skall fastställa sanktioner som skall tillämpas vid överträdelser av de bestämmelser som antas enligt detta direktiv. Sanktionerna bör vara tillräckligt stränga för att främja efterlevnad av bestämmelserna.

Artikel 17

Inom en tid av fem år från dagen för genomförandet av detta direktiv i den nationella lagstiftningen skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om den situation som tillämpningen av direktivet har resulterat i, vid behov åtföljd av förslag till åtgärder.

Artikel 18

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv i så god tid att de åtgärder som föreskrivs i direktivet kan börja tillämpas senast den 1 januari 1993. De skall genast underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om de vidtagna åtgärderna.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 19

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 18 juni 1991.

På rådets vägnar

G. WOHLFART

Ordförande

BILAGA 1

I. I detta direktiv avses med *vapen*:

- alla skjutvapen som definieras i avsnitt II i denna bilaga,
- andra vapen än skjutvapen såsom dessa definieras i den nationella lagstiftningen.

II. I detta direktiv avses med *skjutvapen*:

A. Alla föremål som faller inom någon av följande kategorier, med undantag av föremål som motsvarar definitionen men som utesluts av någon av anledningarna i avsnitt III.

Kategori A – Förbjudna skjutvapen

1. Explosiva militära missiler och startlavetter.
2. Automatiska skjutvapen.
3. Skjutvapen maskerade som andra föremål.
4. Ammunition med kroppsskyddspenetrerande projektiler, explosions- eller brandprojektiler och projektiler för sådan ammunition.
5. Pistol- och revolverammunition med utvidgande projektiler och projektiler för sådan ammunition, med undantag för de fall då de skall användas till sådana vapen avsedda för jakt eller mål-skjutning som innehas av personer med rätt att bruka dem.

Kategori B – Skjutvapen för vilka det krävs tillstånd

1. Halvautomatiska eller repeterande korta vapen.
2. Korta vapen med enkelskott med centralantändning.
3. Korta vapen med enkelskott med kantantändning, vars totala längd är mindre än 28 cm.
4. Halvautomatiska långa skjutvapen, vars magasin och patronläge tillsammans kan innehålla mer än tre skott.
5. Halvautomatiska långa skjutvapen, vars magasin och patronläge tillsammans inte kan innehålla mer än tre skott och där laddningsmekanismen kan tas bort eller det inte är uteslutet att vapnet med hjälp av vanliga verktyg kan omändras på sådant sätt att magasin och patronläge tillsammans kan innehålla mer än tre skott.

6. Repeterande och halvautomatiska långa skjutvapen med slätborrade lopp som inte överstiger 60 cm i längd.
7. Halvautomatiska skjutvapen för civilt bruk som liknar vapen med automatisk mekanism.

Kategori C – Skjutvapen som skall anmälas

1. Repeterande långa skjutvapen andra än de som står upptagna i kategori B punkt 6.
2. Långa skjutvapen med räfflade lopp för enkelskott.
3. Halvautomatiska långa skjutvapen som inte omfattas av kategori B punkt 4-7.
4. Korta vapen för enkelskott med kantantändning vars totala längd inte är mindre än 28 cm.

Kategori D – Andra skjutvapen

Enkelskotts långa skjutvapen med slätborrade lopp.

B. Varje vital del av sådana skjutvapen:

Slutstycket, patronläget och pipan till ett skjutvapen tillhör som separata delar samma kategori som det skjutvapen de är eller är tänkta att vara monterade på.

III. Definitionen av skjutvapen skall i denna bilaga inte omfatta föremål som stämmer med definitionen men som

- a) har gjorts varaktigt obrukbara genom tillämpning av ett tekniskt förfarande som ett officiellt organ har garanterat eller erkänt,
- b) är gjorda för larm, signalering, livräddning, djurslakt eller harpunfiske eller för industriellt eller tekniskt bruk, förutsatt att de bara kan användas i ett sådant syfte.
- c) betraktas som antika vapen eller reproduktioner av sådana, om dessa inte har inkluderats i de föregående kategorierna och är föremål för nationell lagstiftning.

I avvaktan på samordning inom gemenskapen får medlemsstaterna tillämpa sin nationella lagstiftning på skjutvapnen i detta avsnitt.

IV. I denna bilaga avses med

a) *korta vapen*: ett skjutvapen med en pipa som inte överstiger 30 cm eller vars totala längd inte överstiger 60 cm.

b) *långa vapen*: alla skjutvapen som inte är korta vapen.

c) *automatvapen*: ett skjutvapen som laddar om automatiskt varje gång ett skott avfyras och som kan avfyra mer än ett skott med ett tryck på avtryckaren.

d) *halvautomatiskt skjutvapen*: ett skjutvapen som laddar om automatiskt varje gång ett skott avfyras och som bara kan avfyra ett skott med ett tryck på avtryckaren.

e) *repeater skjutvapen*: ett skjutvapen som efter att ett skott har avfyrats är avsett att laddas om från ett magasin eller cylinder med hjälp av ett manuellt tillvägagångssätt.

f) *skjutvapen för enkelskott*: ett skjutvapen utan magasin som laddas för varje skott genom att man manuellt sätter in ett skott i patronläget eller i ett laddningsutrymme där pipan bryts.

g) *ammunition med kroppsskyddspenetrerande kulor*: ammunition för militärt bruk där kulan är försedd med mantel och har en massiv hård kärna.

h) *ammunition med explosiva projektiler*: ammunition för militärt bruk där projektilen innehåller en laddning som exploderar när den stöter emot något.

i) *ammunition med brandprojektiler*: ammunition för militärt bruk där projektilen innehåller en kemisk blandning som börjar brinna vid kontakt med luften eller vid anslaget.

*BILAGA 2***EUROPEISKA SKJUTVAPENPASSET**

Passet skall innehålla följande avsnitt:

- a) Innehavarens identitet.
- b) Identifikation av vapnet eller skjutvapnet med angivande av kategori enligt detta direktiv.
- c) Passets giltighetstid.
- d) Ett avsnitt att användas av den medlemsstat som utfärdar passet (tillståndens art, referenser etc.).
- e) Ett avsnitt för ifyllnad av andra medlemsstater (tillstånd till inresa i landet etc.).
- f) Anmärkningarna:

"Rätten att resa till en annan medlemsstat med ett eller flera i passet uppräknade skjutvapen i kategori B, C eller D förutsätter ett eller flera föregående tillstånd från det besökta medlemslandet. Detta eller dessa tillstånd får noteras i passet.

Ett sådant föregående tillstånd som avses ovan är i princip inte nödvändigt för att resa med ett skjutvapen i kategori C eller D i syfte att delta i jakt eller med ett skjutvapen i kategori B, C eller D för att delta i tävlingsskytte, förutsatt att resenären har ett skjutvapenpass och kan styrka skälet för resan."

Om en medlemsstat har informerat de andra medlemsstaterna i enlighet med artikel 8.3 om att innehav av vissa skjutvapen i kategori B, C eller D är förbjudet eller kräver tillstånd skall en av följande anmärkningar läggas till:

"Inresa i... (berörda stater) med skjutvapen... (identifikation) är förbjuden."

"Inresa i... (berörda stater) med skjutvapen... (identifikation) kräver tillstånd."

BILAGA 5

Ändringsdirektivet

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/51/EG
av den 21 maj 2008 om ändring av rådets direktiv
91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av
vapen

8.7.2008

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 179/5

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2008/51/EG

av den 21 maj 2008

om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 95.1,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
tens yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Direktiv 91/477/EEG ⁽³⁾ utgör en stödåtgärd för den inre
marknaden. Genom denna stödåtgärd skapas det en bal-
ans mellan å ena sidan åtagandet att säkerställa en viss
frihet för handel med vissa skjutvapen inom gemenska-
pen och å andra sidan kravet att denna frihet begränsas
av vissa garantier som gäller säkerheten och som är an-
passade till denna typ av produkter.

(2) I enlighet med rådets beslut 2001/748/EG av den 16 ok-
tober 2001 om undertecknande på Europeiska gemen-
skapens vägnar av protokollet mot olaglig tillverkning av
och handel med eldvapen, delar till eldvapen och ammu-
nition, bifogat till Förenta nationernas konvention mot
gränsöverskridande organiserad brottslighet ⁽⁴⁾ underteck-
nade kommissionen på gemenskapens vägnar nämnda
protokoll (nedan kallat *protokollet*) den 16 januari 2002.

(3) Gemenskapens anslutning till protokollet gör det nöd-
vändigt att ändra vissa bestämmelser i direktiv
91/477/EEG. Det är nämligen viktigt att säkerställa att
de internationella åtaganden som har betydelse för det
direktivet fullgörs på ett enhetligt, effektivt och snabbt
sätt. Dessutom är det nödvändigt att i samband med
denna översyn införa förbättringar av det direktivet ge-
nom att ta itu med vissa problem, särskilt de som på-
lades i kommissionens rapport till Europaparlamentet
och rådet av den 15 december 2000 om genomförandet
av direktiv 91/477/EEG.

(4) Polisunderrättelser tyder på att användningen av om-
byggda vapen i gemenskapen har ökat. Det är därför
mycket viktigt att se till att sådana ombyggbara vapen
omfattas av definitionen av skjutvapen i direktiv
91/477/EEG.

(5) Skjutvapen, delar till skjutvapen och ammunition som
importeras från tredjeländer omfattas av gemenskapslag-
stiftningen och således även av kraven i direktiv
91/477/EEG.

(6) Det är därför lämpligt att definiera begreppen olaglig
tillverkning och olaglig handel med skjutvapen, delar
till skjutvapen och ammunition liksom begreppet spår-
ning i direktiv 91/477/EEG.

(7) Dessutom ska vapnen enligt protokollet märkas vid till-
verkningen och då de överförs från statliga depåer till
permanent civilt bruk, medan direktiv 91/477/EEG en-
dast indirekt hänvisar till skyldigheten att märka vapen.
För att underlätta spårning av vapen är det nödvändigt
att använda alfanumeriska koder och att i märkningen
även ange vapnets tillverkningsår (om detta inte framgår
av serienumret). Konventionen av den 1 juli 1969 om
ömsesidigt erkännande av kontrollstämplar på handeld-
vapen bör i största möjliga utsträckning användas som
referensram för märkningssystemet i hela gemenskapen.

⁽¹⁾ EUT C 318, 23.12.2006, s. 83.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 29 november 2007 (ännu ej
offentligtgjort i EUT) och rådets beslut av den 17 april 2008.

⁽³⁾ EGT L 256, 13.9.1991, s. 51. Rättat i EGT L 54, 5.3.1993, s. 22.

⁽⁴⁾ EGT L 280, 24.10.2001, s. 5.

- (8) Enligt protokollet ska vidare den period under vilken registren förs över vapeninformation utökas till minst tio år, men det är, med tanke på hur farliga och långlivade vapen är, nödvändigt att förlänga denna period till minst 20 år så att det blir möjligt att genomföra en ordentlig spårning av skjutvapen. Det är också nödvändigt att medlemsstaterna upprättar antingen ett centraliserat eller ett decentraliserat datoriserat register som garanterar behöriga myndigheter tillgång till de register som innehåller nödvändiga uppgifter om varje skjutvapen. Polismyndigheters, rättsliga myndigheters och andra behöriga myndigheters tillgång till uppgifterna i detta datoriserade register måste regleras i enlighet med artikel 8 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.
- (9) Dessutom bör den mäklarverksamhet som avses i artikel 15 i protokollet definieras i direktiv 91/477/EEG.
- (10) Enligt artiklarna 5 och 6 i protokollet krävs i vissa allvarliga fall straffrättsliga påföljder och konfiskering av vapnen.
- (11) I fråga om att göra skjutvapen obrukbara finns det i led a i del III i bilaga I till direktiv 91/477/EEG endast en hänvisning till nationell lagstiftning. Protokollet innehåller tydligare allmänna principer för att göra vapen obrukbara. Bilaga I till direktiv 91/477/EEG bör således anpassas.
- (12) Eftersom vapenhandlarnas verksamhet kännetecknas av särskilda förhållanden är det nödvändigt att medlemsstaterna utövar en strikt kontroll av denna verksamhet, särskilt genom att kontrollera vapenhandlarnas yrkesmässiga integritet och förmåga.
- (13) Privatpersoners förvärv av skjutvapen genom tekniker för distanskommunikation, till exempel via Internet, bör då detta är tillåtet omfattas av bestämmelserna i direktiv 91/477/EEG, och det bör finnas ett allmänt förbud mot att personer som enligt lagakraftvunnen dom har fällits för vissa allvarliga brottsliga handlingar förvärvar skjutvapen.
- (14) Europeiska skjutvapenpasset fungerar överlag bra och bör betraktas som den huvudsakliga handling som jägare och tävlingsskyttar behöver för att inneha ett skjutvapen under en resa till en annan medlemsstat. Medlemsstaterna bör inte kräva att en avgift betalas för att Europeiska skjutvapenpasset ska kunna godtas.
- (15) För att göra det lättare att spåra skjutvapen och effektivt bekämpa olaglig handel med och tillverkning av skjutvapen, delar till skjutvapen och ammunition är det nödvändigt att förbättra informationsutbytet mellan medlemsstaterna.
- (16) Behandlingen av uppgifter måste ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾, äventyrlar inte skyddet för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter enligt gemenskapslagstiftning och nationell lagstiftning och påverkar framför allt inte skyldigheterna och rättigheterna enligt direktiv 95/46/EG.
- (17) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra direktiv 91/477/EEG bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾.
- (18) Flera medlemsstater har förenklats sin klassificering av skjutvapen genom att inte längre tillämpa fyra kategorier utan endast följande två: förbjudna skjutvapen och skjutvapen för vilka det krävs tillstånd. Medlemsstaterna bör följa denna förenklade klassificering, även om de medlemsstater som delar in skjutvapen i fler kategorier får behålla sina nuvarande klassificeringssystem i enlighet med subsidiaritetsprincipen.
- (19) Tillstånd att förvärva och tillstånd att inneha ett skjutvapen bör så vitt det är möjligt ges efter ett enda förvaltningsförfarande.
- (20) Genom artikel 2.2 i direktiv 91/477/EEG utesluts från det direktivets tillämpningsområde bland annat förvärv och innehav av vapen och ammunition i enlighet med den nationella lagstiftningen av samlare och institutioner som anlägger kulturella och historiska aspekter på vapen och som erkänts som sådana av den medlemsstat inom vars territorium de är verksamma.
- (21) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning⁽³⁾ bör medlemsstaterna för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt ofentliggöra dessa tabeller.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽³⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

8.7.2008

SV

Europiska unionens officiella tidning

L 179/7

(22) Direktiv 91/477/EEG bör således ändras i enlighet med detta.

som används i skjutvapen, förutsatt att dessa komponenter själva omfattas av krav på tillstånd i den berörda medlemsstaten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 91/477/EEG

Direktiv 91/477/EEG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. I detta direktiv avses med *skjutvapen* varje bärbart vapen med pipa som avfyrar, är avsett att avfyra eller kan omvandlas till att avfyra ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne, om det inte utesluts av någon av anledningarna i del III i bilaga I. Skjutvapen klassificeras i del II i bilaga I.

Vid tillämpningen av detta direktiv ska ett föremål anses kunna omvandlas till att avfyra ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne om

— det liknar ett skjutvapen, och

— det på grund av sin konstruktion eller sina materialegenskaper kan omvandlas på detta sätt."

b) Följande punkter ska läggas till:

"1a. I detta direktiv avses med *delar till skjutvapen* varje komponent eller ersättningskomponent som har utformats särskilt för ett skjutvapen och som är nödvändig för dess funktion, inbegripet en pipa, stomme eller låda, glidskena eller cylinder och ett slutstycke samt varje anordning som formgivits eller anpassats för att dämpa det ljud som uppkommer då ett skjutvapen avfyras.

1b. I detta direktiv avses med *väsentlig del* slutstycket, patronlåget och pipan till ett skjutvapen, vilka, som separata delar, tillhör samma kategori som det skjutvapen på vilket de är eller är tänkta att vara monterade.

1c. I detta direktiv avses med *ammunition* alla patroner eller deras komponenter, inklusive patronhylsor, tändladdningar, drivladdningar, kulor och projektiler

1d. I detta direktiv avses med *spårning* en systematisk utredning av hur skjutvapen och i förekommande fall delar till skjutvapen och ammunition går från tillverkare till köpare, i syfte att hjälpa medlemsstaternas behöriga myndigheter att upptäcka, utreda och analysera olaglig tillverkning och olaglig handel.

1e. I detta direktiv avses med *vapenmäklare* varje fysisk eller juridisk person, med undantag av vapenhandlare, vars näringsverksamhet helt eller delvis består i att förvärva, sälja eller arrangera överföring av skjutvapen."

c) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. I detta direktiv avses med *vapenhandlare* varje fysisk eller juridisk person vars näringsverksamhet helt eller delvis består i att tillverka, bedriva handel eller bytesshandel med, hyra ut, reparera eller omvandla skjutvapen, delar till skjutvapen och ammunition."

d) Följande punkter ska läggas till:

"2a. I detta direktiv avses med *olaglig tillverkning* eller sammansättning av skjutvapen, delar till skjutvapen och ammunition

i) med hjälp av väsentliga delar till skjutvapen som varit föremål för olaglig handel,

ii) utan tillstånd som utfärdats i enlighet med artikel 4 av en behörig myndighet i den medlemsstat där tillverkningen eller sammansättningen har skett, eller

iii) utan märkning av de monterade vapnen då de tillverkas i enlighet med artikel 4.1.

2b. I detta direktiv avses med *olaglig handel* förvärf, försäljning, leverans, transport och överföring av skjutvapen, delar till skjutvapen eller ammunition från en medlemsstat eller via denna medlemsstat till en annan medlemsstat, om en av de berörda medlemsstaterna inte tillåter det i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv eller om de monterade skjutvapnen inte är märkta i enlighet med artikel 4.1."

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Ett europeiskt skjutvapenpass ska på begäran utfärdas av en medlemsstats myndigheter till en person som legalt förvärvat och använder ett skjutvapen. Passet ska ha en giltighetstid på högst fem år, som kan förlängas, och det ska innehålla de uppgifter som anges i bilaga II. Det ska vara en personlig handling där det eller de skjutvapen som förs in som passets innehavare äger och använder i enlighet med passet. Då skjutvapnet används ska passet alltid medföras av den berörda personen och eventuella förändringar i skjutvapeninnehavet eller i skjutvapnets egenskaper ska anges i passet, liksom förlust eller stöld av skjutvapnet."

2. Artikel 4 ska ersättas med följande:

"Artikel 4

1. Medlemsstaterna ska se till att alla skjutvapen eller delar till skjutvapen som släpps ut på marknaden antingen har märkts och registrerats i enlighet med detta direktiv eller gjorts obrukbara.

2. För att kunna identifiera och spåra alla monterade skjutvapen ska medlemsstaterna i samband med tillverkningen av varje skjutvapen antingen

a) kräva att vapnen ges en unik märkning som inbegriper tillverkarens namn, landet eller platsen för tillverkningen, serienumret och tillverkningsåret (om detta inte framgår av serienumret); detta ska inte påverka möjligheten att anbringa tillverkarens varumärke; för dessa ändamål får medlemsstaterna välja att tillämpa bestämmelserna i konventionen av den 1 juli 1969 om ömsesidigt erkännande av kontrollstämplar på handeldvapen, eller

b) bibehålla en annan form av unik och lätthanterlig märkning som består av en numerisk eller alfanumerisk kod, varigenom alla medlemsstaterna lätt kan identifiera tillverkningslandet.

Märkningen ska vara anbringad på en väsentlig del av skjutvapnet som om den förstörs skulle göra skjutvapnet obrukbart.

Medlemsstaterna ska se till att varje enskild förpackning med komplett ammunition märks med tillverkarens namn, varupartiets identifikationsnummer, kalibern och ammunitionstypen. För dessa ändamål får medlemsstaterna välja att tillämpa bestämmelserna i konventionen av den 1 juli 1969 om ömsesidigt erkännande av kontrollstämplar på handeldvapen.

När ett skjutvapen överförs från en statlig depå till permanent civilt bruk ska medlemsstaterna dessutom se till att de förses med en lämplig unik märkning, varigenom en stat lätt kan identifiera det land från vilket överföringen har skett.

3. Vapenhandlaren ska ha medlemsstatens tillstånd för att få bedriva sin verksamhet inom dess territorium, och detta ska grundas på åtminstone en prövning av tillverkarens personliga och yrkesmässiga integritet och förmåga. Ifråga om juridiska personer gäller prövningen den person som leder företaget.

4. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2014 föra antingen ett centraliserat eller ett decentraliserat datoriserat register som garanterar behöriga myndigheter tillgång till de register där varje skjutvapen som omfattas av detta direktiv registreras. Detta register ska omfatta och i minst 20 år bevara uppgifter om skjutvapnets typ, märke, modell, kaliber och serienummer samt leverantörens och förvärvarens eller ägarens namn och adress.

Varje vapenhandlare ska vara skyldig att under hela sin yrkesverksamma tid föra ett register där alla skjutvapen som omfattas av detta direktiv och som de tagit emot eller lämnat ut registreras, tillsammans med uppgifter som gör det möjligt att identifiera och spåra skjutvapnet, särskilt uppgifter om typ, märke, modell, kaliber och serienummer samt leverantörens och förvärvarens namn och adress. Efter det att verksamheten har upphört ska vapenhandlaren överlämna registret till den nationella myndighet som är ansvarig för det register som avses i första stycket.

5. Medlemsstaterna ska se till att alla skjutvapen vid varje givet tillfälle kan kopplas till sina respektive ägare. När det gäller skjutvapen i kategori D ska medlemsstaterna dock från och med den 28 juli 2010 införa lämpliga åtgärder för spårning, inbegripet genom att från och med den 31 december 2014 införa åtgärder som gör det möjligt att vid varje givet tillfälle koppla skjutvapen som släpps ut på marknaden efter den 28 juli 2010 till sina respektive ägare."

3. Följande artiklar ska läggas till:

"Artikel 4a

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3, ska medlemsstaterna tillåta förvärv och innehav av skjutvapen bara för personer som har beviljats en licens eller, när det gäller skjutvapen i kategorierna C eller D, för personer som har erhållit ett särskilt tillstånd för förvärv och innehav av sådana skjutvapen i enlighet med nationell lag.

8.7.2008

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 179/9

Artikel 4b

Medlemsstaterna ska överväga att inrätta ett system för reglering av vapenmäklarverksamhet. Ett sådant system skulle kunna inbegripa en eller flera åtgärder såsom

a) krav på registrering av vapenmäklare som är verksamma på medlemsstaternas territorium,

b) krav på licens eller tillstånd för vapenmäklarverksamhet."

4. Artikel 5 ska ersättas med följande:

"Artikel 5

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3, ska medlemsstaterna tillåta förvärfv och innehav av skjutvapen bara för personer som har giltiga skäl och som

a) fyllt 18 år; undantag ska dock göras för förvärfv (förutom köp) och innehav av skjutvapen avsedda för jakt eller tävlingskytte, förutsatt att personer under 18 år i detta fall har föräldrarnas tillstånd eller får vägledning från en förälder eller en vuxen med en giltig skjutvapenlicens eller jaktlicens eller befinner sig på ett licensierat eller på annat sätt godkänt träningscenter,

b) inte kan antas utgöra en fara för sig själva eller för allmän ordning och säkerhet; om en person har befunnits skyldig till ett uppsåtligt våldsbrott, ska detta anses tala för att sådan fara föreligger.

Medlemsstaterna får återkalla tillståndet att inneha ett skjutvapen, om något av de villkor som låg till grund för att tillståndet beviljades inte längre uppfylls.

Medlemsstaterna får inte förbjuda personer bosatta inom deras territorier att inneha vapen som förvärfvats i en annan medlemsstat, om de inte förbjuder förvärfv av samma vapen inom sitt eget territorium."

5. I artikel 6 ska följande stycke läggas till:

"Medlemsstaterna ska, förutom när det gäller vapenhandlare, se till att förvärfv av skjutvapen, delar till skjutvapen och ammunition med hjälp av tekniker för distanskommunikation, som definieras i artikel 2 i Europaparlamentets

och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal (*), kontrolleras noggrant i de fall då denna typ av förvärfv är tillåten.

(*) EGT L 144, 4.6.1997, s. 19. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/29/EG (EUT L 149, 11.6.2005, s. 22)."

6. I artikel 7 ska följande punkter läggas till:

"4. Medlemsstaterna får överväga att till personer som uppfyller kraven för ett skjutvapenintyg utfärda en flerårig licens för förvärfv och innehav av alla skjutvapen som omfattas av tillstånd, utan att det påverkar

a) skyldigheten att underrätta de behöriga myndigheterna om överföringarna,

b) den fortlöpande kontrollen av att dessa personer efterlever villkoren, och

c) de tak för innehav som fastställs i nationell lagstiftning.

5. Medlemsstaterna ska anta bestämmelser för att se till att de personer som enligt nationell lagstiftning innehar giltiga tillstånd för skjutvapen i kategori B den 28 juli 2008 inte behöver ansöka om licens eller tillstånd för skjutvapen som de innehar i kategorierna C eller D på grund av ikraftträdandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/51/EG av den 21 maj 2008 (*). Vid varje senare överföring av vapen i kategorierna C eller D krävs dock att mottagaren införskaffar eller innehar licens för eller har särskilt tillstånd att inneha skjutvapnen i enlighet med nationell lagstiftning.

(*) EUT L 179, 8.7.2008, s. 5."

7. I artikel 11.3 ska andra stycket ersättas med följande:

"Före datumet för överföringen ska vapenhandlaren lämna alla de uppgifter som anges i punkt 2 första stycket till myndigheterna i den medlemsstat från vilken överföringen ska äga rum. Dessa myndigheter ska genomföra inspektioner, i tillämpliga fall på plats, för att kontrollera överensstämmelsen mellan de uppgifter som lämnats av vapenhandlaren och de faktiska kännetecknen för överföringen. Uppgifterna ska lämnas av vapenhandlaren inom en period som ger tillräckligt med tid."

8. I artikel 12.2 ska första stycket ersättas med följande:

"Utan hinder av punkt 1 får jägare i fråga om vapen i kategori C och D, samt tävlingskyttar i fråga om vapen i kategori B, C och D, utan föregående tillstånd inneha ett eller flera skjutvapen under en resa genom två eller flera medlemsstater i syfte att utöva sin verksamhet, förutsatt att de har ett europeiskt skjutvapenpass, där skjutvapnet eller skjutvapnen är införda, och förutsatt att de kan styrka skälet för resan, särskilt genom uppvisande av en inbjudan eller något annat bevis på sin jaktverksamhet eller tävlings-skytteverksamhet i den medlemsstat som är destinationsland.

Medlemsstaterna får inte kräva att en avgift betalas för att Europeiska skjutvapenpasset ska kunna godtas."

9. Artikel 13.3 ska ersättas med:

"3. I syfte att effektivt tillämpa detta direktiv ska medlemsstaterna regelbundet utbyta upplysningar. För detta ändamål ska kommissionen senast den 28 juli 2009 inrätta en kontaktgrupp för utbyte av upplysningar avseende tillämpningen av denna artikel. Medlemsstaterna ska underätta varandra och kommissionen om vilka nationella myndigheter som är ansvariga för att överföra och ta emot information och för att uppfylla skyldigheterna enligt artikel 11.4."

10. Följande artikel ska läggas till:

"Artikel 13a

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter 8 (*) tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

(*) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11)."

11. Artikel 16 ska ersättas med följande:

"Artikel 16

Medlemsstaterna ska fastställa ett sanktionssystem för överträdelser av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa sanktioner tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande."

12. Artikel 17 ska ersättas med följande:

"Artikel 17

Senast den 28 juli 2015 ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om den situation som tillämpningen av detta direktiv har resulterat i, vid behov åtföljd av förslag till åtgärder.

Senast den 28 juli 2012 ska kommissionen göra undersökningar och överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om de möjliga fördelarna och nackdelarna med en minskning till två av antalet kategorier av skjutvapen (förbjudna eller tillåtna), i syfte att skapa en bättre fungerande inre marknad för produkterna i fråga genom en möjlig förenkling.

Senast den 28 juli 2010 ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet i vilken den ska presentera slutsatserna av en undersökning om utsläppande på marknaden av replikvapen, i syfte att fastställa huruvida det är möjligt och önskvärt att inbegripa sådana produkter inom ramen för tillämpningsområdet för detta direktiv."

13. Bilaga 1 ska ändras på följande sätt:

a) 1 del I ska första strecksatsen ersättas med följande:

"— alla skjutvapen som definieras i artikel 1 i direktivet,"

b) Del III ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

"a) har gjorts definitivt obrukbara genom åtgärder som medför att skjutvapnets väsentliga delar gjorts definitivt oanvändbara och omöjliga att avlägsna, ersätta eller ändra för någon som helst återanvändning av skjutvapnet."

8.7.2008

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 179/11

ii) Följande stycke ska läggas till efter det första stycket:

"Medlemsstaterna ska låta en behörig myndighet kontrollera de åtgärder som avses i a för att göra skjutvapen obrukbara, för att på detta sätt säkerställa att de ingrepp som görs i ett skjutvapen medför att det aldrig kan användas på nytt. Medlemsstaterna ska föreskriva att det i samband med denna kontroll utfärdas ett intyg eller en annan handling av vilken det framgår att skjutvapnet är obrukbart eller att vapnet förses med en väl synlig märkning i detta syfte. Kommissionen ska, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 13a.2 i direktivet, utfärda gemensamma riktlinjer om standarder och teknik för deaktivering för att se till att de skjutvapen som gjorts obrukbara aldrig kan användas på nytt."

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 28 juli 2010. De ska genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvis-

ning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 21 maj 2008.

På Europaparlamentets vägnar
H.-G. PÖTTERING
Ordförande

På rådets vägnar
J. LENARČIČ
Ordförande